

brat *francišek* 4

*Zemlja nas uči,
kako živeti v sozvočju
s stvarstvom, kako sprejeti
življenje z vsemi njegovimi
vzponi in padci.*

- Hvaljen, moj Gospod,
v sestri Zemlji,
ki nas hrani
- MOLITVENA ABECEDA
- ŽETEV
- VOJNA

- 3 **Urednikova beseda**
- 4 **Frančiškova duhovnost**
Hvaljen, moj Gospod, v sestri Zemlji, ki nas hrani
- 6 **Naša evangelizacija**
Molitvena abeceda
O mojem ljubljenu očiju ...
Molitev za mojo Slovenijo
- 10 **Frančiskov svetni red**
Molitveno srečanje na Kostanjevici
za Egidija Bulešića
Brat Vojko in sestra smrt
- 12 **Iz naših družin**
Aprilsko srečanje KB Brezje
- 14 **Živi rožni venec**
Žetev
- 18 **Iz frančiškovih logov (revij)**
Frančiskov prijatelj
Med nami
- 20 **Mladi Frančišku**
Frančiškova pot
- 22 **Pravičnost in mir**
Vojna
- 24 **Korenine in sadovi**
Moj nebeški zavetnik
- 28 **Sveta dežela**
V spomin prof. dr. Martini Orožen
Sveta dežela – Jordanija – Sinaj
Fatima in Kompostela
Sveta dežela - 15. november 2025
Sveta dežela - 27. december 2025
- 28 **Razvedrilo**
Zelenjavna omaka za mrzle zimske dni
Nagradni mozaik

Brat Frančišek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA
(OFS) V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.
Spletni arhiv: www.ofm.si/zbfb/revija_BF

Izdajatelj:
Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zbfb/

Za založbo:
Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:
Janez Papa OFM (odgovorni urednik)
Fani Pečar OFS (glavna urednica)
Jožef Kozel OFS (Naša evangelizacija)
Peter Skoberne OFS (naslovnica)
Metod in Mateja Trajbarič OFS (Frančiškov svetni red)
Prispevke za rubriko OFS pošljite na e-pošto:

revija.bf@fsr.si

Krizostom Komar OFM (ŽRV - Žetev)
Gregor Pavlič OFS (Razvedrilo)
NS FRAMA (Mladi Frančišku)
Emina Mulalić OFS (Pravičnost in mir)
Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)
Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:
Aleš Porenta

Fotografije:
Internet, arhiv revije BF, Unsplash

Oblikovanje in priprava:
Založba Brat Frančišek

Tisk: ABO Grafika d.o.o., Ljubljana

Naklada: 2.500

Naslov uredništva:
Ul. škofa Maksimilijana Držečnika 7, 2000 Maribor
telefon: 02-22-85-113
Od 1. avgusta 2025 je naslov uredništva:
Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana.
E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si

Rokopisov in slik ne vračamo.
Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Člani FSR nakazujte prispevke na:
Narodni svet OFS Slovenije,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana

TRR SI56 0430 2000 3307 102, NOVA KBM d.d.;
sklic na 00 700-25.

ali **Člani ŽRV nakazujte prispevke na:**
Založba Brat Frančišek,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana

TRR SI56 6100 0001 2574 166, Delavska hranilnica d.d.;
sklic na 00 700-25.

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Gospod naj ti podari mir!

V zadnjih letih poletni čas prinaša vročinske valove pa tudi nevihte in druge vremenske neprilike. Naša sestra Zemlja je v svoji zgodovini šla že skozi različna obdobja, ko se je močno ohladila in močno segrela. Trenutno smo v obdobju, ko se spet počasi segreva in to seveda zaznavamo tudi njeni prebivalci, ki se vedno znova moramo naučiti živeti v skladu s počutjem naše sestre Zemlje. Naučiti se moramo spoštovati stvarstvo, ki nas obdaja in nam daje hrano.

Poletna številka revije Brat Frančišek nam prinaša razmišljanje o naši sestri Zemlji, ki nas kakor mati hrani.

Kako moliti v današnjem hitrem tempu življenja in ob tem ne pozabiti ... pogledajte v rubriki Naša evangelizacija.

Vojne situacije, ki se zgrinjajo na različne dežele so za nas vse grozljivi opomniki, kako malo je potrebno, da mir izpuhti in nastopi grozeče neurje vojnih grozot. Pazimo na ozračje miru, ki naj vlada med nami.

Pred sedemnajstimi leti (leta 2008) je revija Brat Frančišek postala brezplačnik in se napaja zgolj iz darov, ki jih dajete. Vsako leto se na vas obračamo s prošnjo, da nam pomagate, da bi lahko še naprej prinašali vsebino Brata Frančiška med vas. Hvala vam za dosedanje podporo, priporočamo pa se tudi za nadaljnjo skrb in pozornost. Bratje in sestre iz Frančiškovega svetnega reda lahko svoje darove nakazujete na:

Narodni svet OFS Slovenije,
Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana,
TRR SI56 0430 2000 3307 102,
OTP Banka; sklic na 00 700-25.

Člani Živega rožnega venca in vsi ostali lahko svoje darove nakazujete na: Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4, 1000 LJ,
TRR SI56 6100 0001 2574 166,
Delavska hranilnica, d.d.; sklic na 00 700-25.

V pomoč za nakazilo so vam tudi **QR kode** pod tem besedilom. Bog povrni za vse darove!

Vse dobro!
br. Janez Papa

Darovi za Revijo brat Frančišek:
Narodni svet OFS Slovenije

Člani Živega rožnega venca in vsi ostali

Leta 2025 v rubriki **Frančiškova duhovnost spremljamo razmišljanja ob 800-letnici Hvalnice stvarstva ali Sončne pesmi sv. Frančiška Asiškega.**

Hvaljen, moj Gospod, v sestri Zemlji, ki nas hrani

*Hvaljen, moj Gospod,
v naši sestri zemlji,
ki nas kakor mati hrani
in nam gospodinji,
in prinaša različno sadje
in pisane rože z zelenjem.*

Frančiškova *Hvalnica stvarstva*, imenovana tudi *Sončna pesem*, je ena najlepših in najglobljih pesniških hvalnic stvarstvu, ki jih je kdaj ustvarilo človeško srce. Napisana v 13. stoletju, v času, ko je sveti Frančišek Asiški že bil ranjen od bolezni in skoraj slep, ta pesem izžareva veselje, hvaležnost in globoko povezanost z vsemi stvarmi, ki nas obdajajo. V njej ne najdemo zgolj občudovanja narave, ampak izraz iskrene vere, da je vsa stvaritev odsev Božje dobrote in ljubezni. Vsaka kitica slavi različne elemente narave, ki jih Frančišek naslavlja kot »brata« in »sestro«.

Posebno mesto ima v pesmi mati Zemlja, ki jo Frančišek kliče »naša sestra mati zemlja«, ki nas preživlja, vodi in razveseljuje z obiljem sadja, cvetja in trave. Ta kitica ni zgolj poetična podoba, ampak globoka izpoved odnosov med človekom in naravo, ki so v Frančiškovem svetu polni spoštovanja, ponižnosti in hvaležnosti.

Zemlja kot živa oseba in sestra

V času, ko so bile človeške skupnosti tesno povezane z zemljo in naravnimi cikli, je bilo povsem običajno dojemati zemljo kot nekaj živega in svetega. A Frančišek gre še korak dlje – ne naslavlja Zemlje le kot mati, ki daje hrano, temveč kot sestro, kar izraža bratstvo in sobivanje. To nas opominja, da smo ljudje del naravnega sveta, ne pa njegovi gospodje ali izkoriščevalci.

Zemlja je tista, ki nas preživlja – to je najosnovnejša resnica našega bivanja. Brez zemlje ni hrane, brez hrane ni življenja. Vendar nas Frančišek tudi spominja, da nas Zemlja vodi. To ni le praktičen vodnik skozi letne čase in rast rastlin, temveč simbol globljega duhovnega vodenja. Zemlja nas uči, kako živeti v sozvočju s stvarstvom, kako sprejeti življenje z vsemi njegovimi vzponi in padci.

Lepota kot Božji dar

Frančišek v hvalnici poudari tudi lepoto, ki jo mati Zemlja daje: »različno sadje in pisane rože z zelenjem«. Ta lepota ni zgolj dekoracija, temveč Božji podpis, ki nas vabi k občudovanju in hvaležnosti. V svetu, kjer se vse pogosto meri po uporabnosti in ekonomskih koristih, nas Frančišek spomni, da ob-

staja tudi lepota sama po sebi, ki je dar, namenjen razveseljevanju srca.

Ta lepota nas povezuje s Stvarnikom, saj je vse, kar je lepo, odsev njegove ustvarjalne moči in ljubezni. Tako je tudi narava kot celota, v svoji raznolikosti in harmoniji, pot, ki nas vodi k Bogu.

Odgovornost do skupnega doma

Današnji svet se sooča z globalnimi okoljskimi izzivi: podnebne spremembe, izumiranje vrst, uničevanje habitatov in onesnaževanje. Ti problemi niso le tehnične ali znanstvene narave, ampak predvsem etične in duhovne. Zanje smo kot človeška družina odgovorni, saj smo poklicani varovati dar, ki smo ga prejeli.

Frančiškov pogled je zato zelo aktualen. Njegova hvalnica ni zgolj pohvala stvarstvu, ampak tudi klic k odgovornemu odnosu. V okrožnici papeža Frančiška Laudato si' je ta misel še posebej izpostavljena: poziva nas, da sprejmemo naravo kot naš skupni dom, ki ga moramo ljubiti, spoštovati in varovati.

Duhovna dimenzija narave

Frančišek je že v 13. stoletju videl, da stvarstvo ni le materialni svet, ampak tudi duhovni izraz Božje prisotnosti.

Vsaka stvar, od sonca do vode, od zemlje do vetra, je »glas Boga«, ki kliče k hvaljenju in k skupnemu življenju.

Zato nas mati Zemlja ne uči le o preživetju, ampak tudi o skrivnosti življenja, o ciklu smrti in prenove, o povezanosti vsega živega. Njena trpeča, a plodna narava nas uči potrpežljivosti, ponižnosti in zaupanja v Božji načrt.

Klic k spreobrnjenju

Vemo, da so današnji izzivi veliki in včasih se zdi, da so nepremostljivi. A prav zato je Frančiškova pesem tudi klic k upanju in spreobrnjenju. Ljubezen do matere Zemlje pomeni tudi zavestno odločitev, da bomo spremenili svoje navade, se zavzeli za pravičnost in sobivanje.

V tem je tudi globoka vera – prepričanje, da je Bog ustvaril svet za vse in da nas kliče k sobivanju in odgovornosti. Vsak človek je povabljen, da postane varuh stvarstva, ne iz strahu, ampak iz hvaležnosti in ljubezni.

Sobivanje v bratstvu

Frančiškova Hvalnica stvarstva nas vabi, da ponovno odkrijemo bratstvo z vsemi stvarmi. Mati Zemlja ni le osnovni vir življenja, ampak naša sestra in mati, ki nas vodi na poti do Boga in do polnega človeškega življenja.

V sodobnem svetu, kjer je pogosto težko najti stik z naravo in s samim seboj, nas ta pesem uči, da je stvarstvo Božji dar, ki ga moramo sprejeti s hvaležnostjo in odgovornostjo. Naj nas mati Zemlja še naprej uči ponižnosti, vztrajnosti in ljubezni do vsega živega.

Naj bomo tudi mi bratje in sestre narave, ki jo varujemo, spoštujemo in ljubimo – kakor je to učil sveti Frančišek, naš veliki brat v veri in spoštovanju do stvarstva.

Molitvena abeceda

Ne vem kdaj, ne vem kje in ne vem kako, sem izvedela za MOLITVENO ABECEDO oz. ABECEDO ZA MOLITEV.

Verjetno sem to nekje prebrala ali mi je nekdo to povedal, res ne vem, sem si pa zapomnila, ker mi je bilo zanimivo in se mi je zdelo zelo uporabno. In začela sem to uporabljati. Ne vedno, ampak občasno in takrat, ko se mi zdi potrebno.

Zgodba pravi takole:

Neki preprost, iskren in zelo pobožen človek je veliko molil. Molil je zjutraj in zvečer, med delom na njivi, na vrtu in na polju. Molil je med obrezovanjem drevja v sadovnjaku in trt v vinogradu. Molil je tudi na poti v mesto in nazaj. Molil je, ko je šel na romanje in ko se je vračal domov. In če ponoči ni mogel spati, je začel moliti in nehal je, ko se je začelo daniti. Molil je zase, za svojo družino, za prijatelje in sorodnike, za vse tiste, za katere nihče ne moli in seveda za vse tiste, ki so se mu priporočili v molitev. In teh je bilo veliko in vedno več, saj so temu človeku zaupali in vedeli so, da v svojih vsakodnev-
nih molitvah ne bo pozabil nanje.

Postaral se je, postal vedno bolj počasen in pozabljiv in vedno bolj utrujen. Pa je prosil svojega ljubega Boga naj mu pomaga. Povedal mu je, da se velikokrat ne spomni imen ljudi, ki so ga prosili za molitev,

pa včasih tudi ne imen svojih bližnjih in sorodnikov. In da je v veliki zadregi, da razmišlja in razmišlja, pa mu nikakor ne gre.

Dobri Bog je takoj razumel njegovo težavo in pripravljen mu je bil pomagati. In rekel mu je: „Dobri človek, pomagal ti bom. Od danes naprej boš molil drugače. Predno začneš moliti, povej na glas celo abecedo - od A do Ž. Ne izpusti nobene črke. Abecede prav gotovo nisi pozabil, mar ne? In v tej tvoji abecedi, ki jo bova imenovala MOLITVENA ABECEDA, bodo zajete vse prve črke imen ljudi, za katete boš želel moliti. Nikogar ne boš izpustil. Na nikogar ne boš pozabil. In vse te tvoje molitve bodo prišle do mene. In tudi jaz ne bom nikogar pozabil.“

Dobri mož je bil ljubemu Bogu zelo hvaležen. In začel je moliti za: A, B, C, ... vse tja do Ž.

In ker je imel veliko časa, je vse še enkrat ponovil - abecedo in molitev.

Tako. Ko boste v zadregi s časom in spominom, molite z MOLITVENO ABECEDO. In vsi bodo prišli na vrsto. In ljubi Bog bo slišal in razumel vašo molitev.

Ester

O mojem ljubljenu očiju ...

Klicala sem ga oči. Kasneje, ko so nama bili s Tilnom dani otroci, večinoma ata. In v teh zadnjih mesecih vse večkrat spet oči. Ker sem čutila, da ta izraz poudari, kdo je bil v odnosu do mene – ljubezniv, naklonjen, skrben, prizanesljiv, nežen, prisoten, podporen, skromen, vesel, dober. Tako zelo sem hvaležna za vse dobro in lepo, kar je bil in kar je živel. Najbolj od vsega pa, da je približno na sredini svojega življenja sprejel vero in je – kakor pravi Sveto pismo – Bog naših očetov postal tudi moj Bog, tako prisoten v mojem življenju, da lahko v ponižnosti priznavam, da je samo v Njem resnično življenje. To spoznanje in ta resnica se je močno razodevala tudi v očijevem življenju. Kljub mnogim življenjskim preizkušnjam je po svoji veri in veliki Očetovi ljubezni do njega s svojim velikim in odprtim srcem tako močno ljubil, vse sprejemal kot dar in bil poln preprostega veselja. Nekaj v njem je bilo tako posebnega, da ga je bilo preprosto lahko vzljubiti ...

V svoji omejenosti zadnjih let ni sanjal, kaj vse zamuja, ampak nas je na svojem stolu v dnevni sobi, na klopci igrišča, ob preprostih korakih s palicami, v vsej razsežnosti kapucinskega samostana in kasneje v postelji zaznamoval s svojo ljubeznijo in toplino, ki presega podobe in prepričanja tega sveta, v katerem je beseda o križu norost, njemu pa je bila Božja moč. Zares nas je imel tako zelo rad.

Ko sem tisto poletje leta 2016, ko je zbolel za rakom na požiralniku in prenašal izčrpavajoče zdravljenje, lovila signal

ob hrvaškem morju, mi je po telefonu izrazil svojo predanost Gospodu ... In prav ta naravnost popolne predanosti in zaupanja je bila vir moči, zaupanja, miru, sprejemanja in ne glede na vse – polnosti življenja v vseh letih njegove bolezni. Tako živo se spominjam slavljenja v kapeli p. Pija na predvečer njegovega godu, ko smo nekaj dni ali celo samo en dan pred očijevo operacijo na požiralniku on, mami in jaz skupaj poklekili, molili in se dotaknili njegovih relikvij. Tam se je tako globoko izrazila ta vez s tem ljubim svetnikom. In vem, da ni naključje, da se je tudi njegovo zemeljsko življenje končalo v trenutku, ko sva z mami bili vsaka na svoj način ob očiju – ona s telesno bližino, jaz pa v molitvi zahvale in prošnje zopet v kapeli

p. Pija ... In prav tam mi je, tik preden sem prejela mamin telefonski klic in besede o očijevem končanem trpljenju, Gospod spregovoril po svoji Besedi naslednje: »... povedal ti bom velike in nedoumljive reči, ki jih nisi poznal.« (Jer 33,3) ter »Bojuj dober boj vere, sezi po večnem življenju, v katero si bil poklican in si to lepo izpovedal pred mnogimi pričami.« (1 Tim 6, 1-12)

Jezus je zase rekel, da daje življenje sam od sebe. Očiju ga je vzela bolezen. A kljub temu je ostajal stanovit v veri, da je to izgubljanje pot do obljube, da bo življenje zopet prejel. V polnosti. Naš zadnji skupen čas na tej Zemlji je bil poleg razumljive bolečine poln milosti, globine in nedoumljive bližine. Poln besed in nato zgovorne tišine. Poln dotikov, tudi tistih, ki se zgodijo na ravni srca. In čeprav sem si tako želela, da bi mi oči lahko še kaj povedal, ker sem tako hrepenela po tem, da bi se na svoji nadaljnji poti lahko oprijela najglobljih spoznanj ljubljene in Bogu predanega človeka, je s svojim zgledom povedal vse. In še, ko je umrl, je bil tako lep. In šele takrat sem kljub veri, da res uživa lepoto nebes in ljubezni Očeta, doživela, kako zelo bom pogrešala njegov pogled, njegov dotik, njegov hec in vso razsežnost njegove fizične prisotnosti v mojem življenju. Boli. Ampak vem, da močno boli prav zaradi močne ljubezni. In prvič doživljam, kaj pomeni, da je lahko tudi bolečina sladka oziroma breme lahko. Ponašam se z milostjo, da sem ga smela imeti za očeta.

Nekega šmarničnega jutra sem se pri jutranji sveti maši zazrla v fresko svete Ane ... In prevzela me je misel, kako podobno smo tudi mi nad očija sklanjali in prinašali našo malo Pijo in verjamem, da po njej – tako kot je moč

videti bistvo na freski – tudi Jezusa. Pa ne samo po njej. Po vsakem obisku, po vsaki molitvi, po vsaki izkazani pozornosti, po vsakem klicu, po vsakem zakramentu in najbolj tesno po vsakem prejetem obhajilu. In v tem je naš mir, naše upanje in zaupanje. Ker ... kdor ima Boga, ta ima vse. Tako zelo sem hvaležna za to občestvo z vami vsemi, ki ga doživljam le kot del nebeškega občestva. Oči je imel podporo vseh – na svoj način po priprošnjah že svetih bratov in sester in na svoj način vseh, ki smo še na poti in se učimo živeti in si izkazovati bratsko ljubezen.

Dopolnil je svoje poslanstvo na Zemlji. Vedno je bil moj zaveznik. V otroštvu na otroški način, zdaj pa z najvišjo obliko ljubezni – z molitvijo in darovanim trpljenjem. Verujem in se tako zelo veselim, da je zdaj naš goreči priprošnjik in bo njegova ljubezen zdaj obrodila še več sadov. Dragi oči, verujem, da si tudi ti – kakor je zapisano v knjigi Razodetja – že del velike množice, ki so prišli iz velike bridkosti ter so oprali svoja oblačila in jih očistili z Jagnjetovo krvjo. Ne boš več lačen in ne žejen, tudi sonce te ne bo peklo ne druga vročina; Jagnje, ki je v sredi pred prestolom, te bo namreč paslo in te vodilo k virom živih voda; in Bog bo obrisal vse solze s tvojih oči. Spočij se v miru in objemu popolne Ljubezni.

Molitev za mojo Slovenijo

Bog, naš Stvarnik!

Zahvaljujemo se ti za raj pod Triglavom, za našo državo Slovenijo, doma, v zamejstvu in po svetu.

Hvala, da si nam podaril ta čudoviti košček zemlje.

Našim prednikom si razodel svojega Sina Jezusa Kristusa in sklenil zavezo z nami. Vera nam je omogočila, da smo preživeli na tem križišču slovanskih, romanskih in germanskih narodov.

Skozi vso zgodovino si nam pošiljal na pot duhovnike, preroke in mučence, može in žene, matere in očete, kulturne in druge javne delavce.

Številni so s svojo krvjo napojili zemljo, da bi naša država pognala nove korenine. Njihove priprošnje in varstvo matere Marije,

Kraljice narodov ter naše zavetnice, nam utrujejo vero, da ostajaš z nami tudi v preizkušnjah sodobnega globalnega sveta.

Tvoj Sveti Duh naj nas tudi danes razsvetljuje in vodi.

Utruj našo vero, blagoslavljal družine, opogumljal mlade in podpiraj trpeče. Vodi žene in može, posebej voditelje, da bodo složno iskali pota pravičnosti, miru in spoštovanja.

Naj nas povezuje tvoja ljubezen in nam utruje upanje v zmago Dobrega.

Naj se sestrstvo in bratstvo vseh ljudi dobre volje dopolni pri Vstalem Gospodu v nebeškem Jeruzalemu!

Amen.

Cvetka Kompara OFS

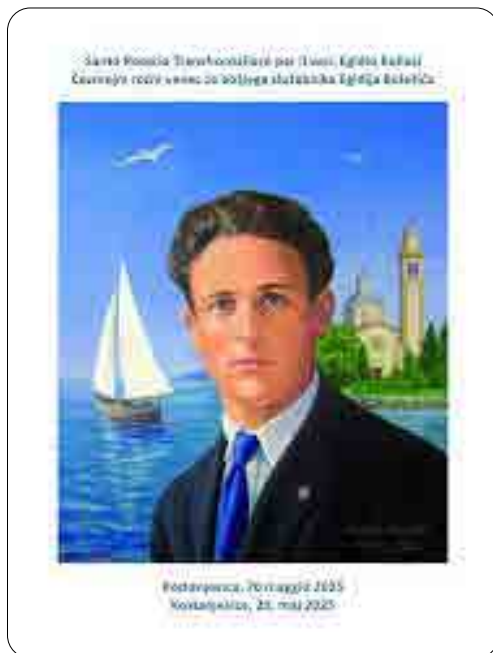

Molitveno srečanje na Kostanjevici za Egidija Bulešića

Ker je zaradi pogreba papeža Frančiška odpadlo tradicionalno srečanje na otoku Barbana v gradski laguni v spomin na božjega služabnika, tretjerednika Egidija Bulešića - Egidia Bullesija - iz Pulja, sta KB OFS in odbor za Bulešičevo beatifikacijo iz Gorice prosila tudi naše KB Kostanjevica za skupno molitveno srečanje ob rožnem vencu. Kot je povedal tajnik odbora, predstavlja cerkev na Kapeli stično točko za gradnjo mostov in molitve za mir, še zlasti v tem letu upanja.

Molitev je potekala zvečer 20. maja 2025 in jo je vodil **don Walter Milocco iz Staranzana/Tržiča** ob sodelovanju Frančiškovih bratov in sester z obeh strani meje. Med molivci so bili tudi goriški duhovniki in redovniki, medtem ko je slovensko stran zastopal **novogoriški vikar g. Bogdan Vidmar**. Med molitvijo rožnega venca smo prebirali odlomke o Bulešičevem svetniškem življenju.

Rodil se je v Pulju l. 1905 v hrvaški družini. Njegovo otroštvo je zaznamovala Prva svetovna vojna, poitalijančenje in selitve. Plamen vere so v Egidiju zanetile pridige minoritskega p. Tita Castagna v puljski stolnici in sledila

mu je vsa družina. Pri trinajstih letih se je moral zaposliti in po dveh letih se je vpisal v Frančiškov tretji red in v Katoliško akcijo, odločen, da bo bojeval dober boj za evangelij. Navdušen, odprt, prepričan v svoje zamisli, dober govornik in dovolj poučen ni izgubljal nobene prilike in nobene bitke. Kot iskrenega in trdnega mladega katoličana, so ga tudi verniki pogosto izzivali, da bi preizkušali njegovo vernost.

V krogu mladih je postal pomembna figura. S šestnajstimi leti se je udeležil narodnega srečanja katoliške mladine v Rimu. Vrnil se je odločen, da bo z vsemi svojimi močmi deloval na področju apostolata. Spoznal je mlade skavte, se zanje navdušil in ustanovil skupino v Pulju. Kjerkoli je bilo srečanje mladih iz Katoliške akcije ali Frančiškovih tretjerednikov, je Egidij aktivno sodeloval.

Leta 1927 je izgubil službo v Pulju, a se kmalu zaposlil v ladjedelnici v Tržiču

(Monfalcone), kjer je delal že njegov brat Giovanni. Živela sta pri don Ferdinandu Tonzariu ob župnijski cerkvi in Marijinem svetišču. V Trbižu je poiskal katoliška združenja, se jim pridružil in jih poživil s svojim navdušenjem in iznajdljivostjo. Poiskal je fante, ustanovil skupino in jih vzgajal ter poučeval. Ob sredah so se srečevali, on pa je ob večerih obiskoval revne družine. Še posebej je skrbel za družino s sedmimi otroki. Najmlajši je imel 3 leta in ni bil krščen. Starejši niso obiskovali šole, niso znali ne brati ne pisati, niso še prejeli prvega sv. obhajila. Najmlajši je bil prav kmalu krščen. Starejše je med počitnicami poučeval bogoslovec Giovanni Diodato. A ko se je začelo študijsko leto v bogoslovju, je s poučevanjem nadaljeval Egidij vse do zadnje nedelje v oktobru, ki je bila določena za obhajanje prvega sv. obhajila.

Marca 1928 je resno zbolel. Po petih mesecih domače oskrbe je bil hospitaliziran, ker se mu je bolezen poslabšala. Obiskal ga je oče Tit Castagna in ga nagovoril: »Zakaj se ne zaobljubiš sv.

Frančišku in postaneš misijonar? »Oče, naredil bom tako, nato pa naj Gospod naredi ostalo,« je odvrnil Egidij. Čez nekaj časa ga je obiskal mornar Guido Foghi z ladje Dante Alighieri. Zaslutil je, da se Egidij poslavlja, in obljubil mu je: »Egidij, če ti umreš, bom jaz izpolnil tvojo obljubo. Prevzel bom tvoje mesto, postal bom frančiškan in odšel bom v misijone.« Guido Foghin, z redovnim imenom **p. Egidio Maria Foghin**, se je spreobrnil in postal veliki misionar na Kitajskem in kasneje v Guatemali, kjer je umrl l. 1987.

25. aprila zgodaj zjutraj se je Egidiju zdravstveno stanje poslabšalo. Ob njegovem vzglavju se je zbrala vsa družina. Prišel je tudi kaplan don Antonio Santin.

»Oče,« je vzdihnil Egidij. »Kaj želiš, dragi sin?« »Ko umrem, želim biti preoblečen v frančiškanski habit.«

Duhovnik mu je podelil papeški blagoslov s popolnim odpustkom in ko je izrekel besedo »Amen«, je Egidij izdihnil. Bilo je 25. aprila 1929. Dopolnil je 23 let.

Povzela V. Ščuka OFS

**Darovi za revijo Brat Frančišek
od 10. 5. '25 do 6. 6. 2025 = 530€
Bog povrni!**

- 15 € Križnar Valentin
- 20 € Peneš Marjan
- 25 € Marija Robnik
- 30 € Porenta Marjetica
- 60 € FSR KB Vič - Marija Turšič
- 180 € Verdev Klemen
- 200 € FSR KB Š.I. - Marija Turšič

Brat Vojko in sestra smrt

Na praznik Jezusovega vnebohoda nas je brate in sestre OFS Škofja Loka pretresla novica, da je h Gospodu odšel naš dragi brat Vojko Vidmar.

Kar devet let se je prečiščeval v soočanju s hudo boleznijo. Devet let so k našemu nebeškemu Očetu prihajale prošnje zanj in njegovo ženo Senjo ter njuno družino. Devet let je nebeški Oče sprejemal njegovo darovano trpljenje in molitve.

Za naše bratstvo je bila velika milost in dar, da je bil naš brat na zemeljski poti. Še večja milost je, da nas zdaj čaka pri Očetu in živi z nami v naših srcih. Bil nam je zgled v veri, ponižnosti, iskrenosti, doslednosti ... predvsem pa nam je kazal pot k Bogu s sprejemanjem njegove volje.

Vemo, da ga je Bog na praznik Jezusovega vnebohoda odrešil in da mu je lepo, a ga pogrešamo, v našem bratstvu je praznina, je bolečina ...

Na pogrebni maši pri bratih kapucinih v cerkvi sv. Ane je Vojkova hči Maša povedala, kdo je bil naš dragi brat.

Aprilsko srečanje KB Brezje

Srečanje KB OFS Brezje je potekalo 27. aprila 2025, na nedeljo Božjega usmiljenja. Ob 15. uri je bila molitvena ura pred Najsvetejšim, nato pa je sledila sveta maša za pokojne člane in članice naše Frančiškove družine. Po sveti maši smo imeli srečanje v dvorani nad baziliko. Po uvodni molitvi k Svetemu Duhu ter po molitvah za slavlence našega bratstva, nas je br. Dominik seznanil o študijskem dnevu, ki je potekal 5. aprila v Štepanjski vasi in je imel za svojo rdečo nit Frančiškov transitus; njegov prehod iz zemeljskega v večno življenje. Sledil je pogovor o prihajajočem vseslovenskem srečanju bratov in sester Frančiškovega svetnega reda, ki bo 25. junija 2025 na Svetih Višarjah. Bratje in sestre smo nato zmolili molitev za sestro in njeno hčerko, ki sta se znašli v škripcih.

Na velikonočni ponedeljek, 21. aprila 2025 je svojo zemeljsko pot zaključil papež Frančišek in tako je na srečanju vsakdo lahko podelil vtise in občutja o pokojnem papežu. Mnogi med nami so izpostavili njegovo ponižnost, sočutje za ljudi z obrobja družbe, njegovo preprostost, skrb za vernike. Tako se je papež

Frančišek pokazal svetu v vsej svoji krhkosti, saj je na velikonočno nedeljo še z zadnjimi močmi podelil blagoslov »mestu in svetu«, pozdravljal množico vernikov. Tako se je kot Kristusov namestnik na zemlji razdal do konca za zaupano mu ljudstvo.

Duhovni asistent brezjanske družine p. Robert Bahčič OFM je izpostavil papeževo skrb za vernike, še posebej za najbolj uboge. Med volitvami za novega papeža (konklavami) sta sedela skupaj takrat še kardinal Bergoglio ter frančiškan kardinal Claudio Hummes. Ob izvolitvi za papeža mu je ta dejal: »Jorge, ne pozabi na uboge!« Te besede so papeža spodbudile, da si je izbral ime Frančišek. Ko so verniki slišali ime Frančišek, je prišlo do navdušenja, veselja in nihče ni pomislil na drugega Frančiška, kot na ubožca iz Assisija. To pričuje za to, da Sveti Duh še vedno deluje! Papež Frančišek je dobesedno živel to, kar je živel sveti Frančišek. To se je kazalo iz papeževega življenja, saj je hotel biti med ljudmi in je še kot nadškof v Argentini obiskoval zapornike ter ostale ljudi z roba družbe.

Polni novih vtisov smo srečanje bratstva zaključili z blagoslovom, ki nam ga je podelil p. Robert.

Dominik Janez Herle OFS

Živi rožni venec

za edinost Cerkve, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

ŽETEV

**za molivce Živega rožnega venca,
ki molijo za edinost Cerkve,
nove duhovne poklice, svetost in
stanovitnost poklicanih**

»Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev.« (Lk 10,2)

Drage molivke in dragi molivci Živega rožnega venca!

Počitniška meseca julij in avgust sta ponavadi meseca, ko vsaj za nekaj dni zamenjamo kraj, kjer drugače živimo skozi vse leto. Pravimo, da gremo na dopust. Sodobni človek je, bi lahko rekli, »dopustniški človek«, saj se dopusti ali počitnice kar menjajo. Če je dopust zaslužen in potreben, potem Bogu hvala. No, in ko se znajdemo v nekem dopustniškem kraju lahko poiščemo tudi kakšno cer-

kev, po možnosti se udeležimo tudi sv. maše ali pa v cerkvi samo pomolimo. Pri maši srečujemo take in drugačne duhovnike; vsi pa imajo enak obred, ki ga imenujemo katoliški obred sv. maše. Lahko smo hvaležni, da nam je skoraj povsod omogočena sveta maša. Ob takih prilikah se spomnimo, kako pomembno je, da je v nekem kraju navzoč katoliški duhovnik ali je vsaj nekje v bližini, da lahko daruje Kristusovo najsvetejšo daritev. Zato radi molimo in prosimo, da ne bi nikoli zmanjkalo mašnikov, duhovnikov, ki mašujejo, še posebej ob nedeljah, ki je Gospodov dan. V prej omenjenih poletnih mesecih se bodo v marsikateri župniji tudi zamenjali duhovniki. Dogodek, ki odmeva med vernimi pa tudi nevernimi. Podprimo tudi te spremembe z molitvijo. Na začetku prvega jesenskega meseca septembra pa vabljeni na romanje članov Žive Rožnega venca na Brezje.

GOSPOD JEZUS KRISTUS

(Molitev iz molitvenika *Molitve in spodbude k molitvi*, zbrala in uredila s. Štefka Klemen, Maribor: Ognjišče, Slomškova založba, 2021, str. 76)

Gospod Jezus Kristus, Odrešenik sveta, ki danes nadaljuješ delo odrešenja po škofih in duhovnikih.

Združen s tvojo sveto Materjo Marijo, Ti darujem molitve, dela, premagovanja, veselje in trpljenje današnjega dne za svetost in stanovitnost naših duhovnikov ter za nove duhovne poklice.

Daj da bodo vsi duhovniki zavzeti v poslanstvu in bodo vedno iskali le to, kar je v tvojo večjo slavo in rešitev ljudi. Blagoslavljaljaj njihove molitve in vse oznanjevanje, spodbude v spovednici, delo z mladimi, bolnimi in ostarelimi.

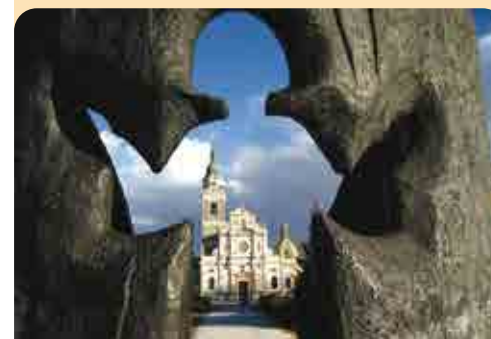
Marija, Kraljica duhovnikov, varuj vse duhovnike pred vsemi nevarnostmi, nam pa daj resničnega duha vere in ponižno poslušnost, da bomo z odprtim srcem prisluhnili besedam evangelija ter zvesto hodili za Kristusom, ki je naša Pot, Resnica in Življenje.

Amen.

ROMANJE MOLIVCEV ŽRV NA BREZJE

na angelsko nedeljo,
7. septembra 2025;
ob 15h molitvena ura
in ob 16h sv. maša,
ki jo bo daroval
provincialni minister frančiskanov
p. dr. Christian Gostečnik

**DOBRODOŠLI
PRI MARIJI POMAGAJ!**

Iz poslanice svetega očeta Franciška
za 62. svetovni dan molitve za poklice
11. maja 2025

Romarji upanja: dar življenja

Dragi bratje in sestre! Na 62. svetovni molitveni dan za poklice se želim obrniti na vas z veseljem in spodbudnim povabilom, da bi bili romarji upanja in bi velikodušno podarjali svoje življenje.

Poklic je dragocen dar, ki ga Bog seje v srca, klic, da izstopimo iz sebe in se podamo na pot ljubezni in služenja. In vsak poklic v Cerkvi – pa naj bo laiški, ali pa službeno duhovništvo ali posvečeno življenje – je znamenje upanja, ki ga Bog goji za svet in za vsakega svojega otroka.

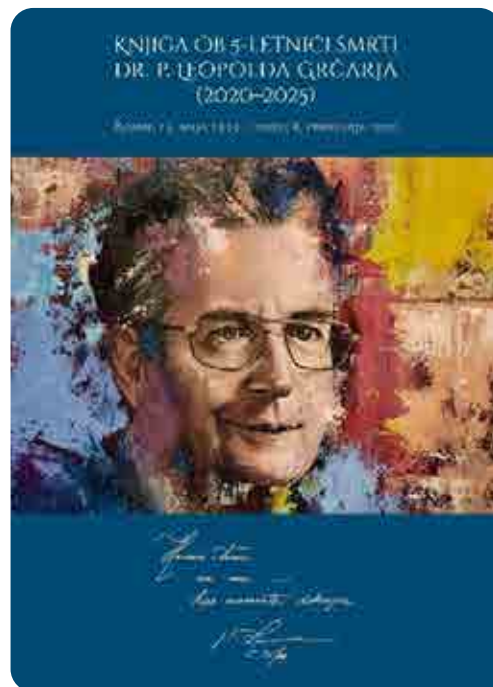
V našem času se mnogi mladi počutijo izgubljeni pred prihodnostjo. Pogosto doživljajo negotovost glede zaposlitvenih možnosti, še globlje pa krizo identitete, ki je kriza smisla in vrednot, ki jo je zaradi digitalne zmede še težje premagati. Krivice do slabotnih in revnih, brezbržnost sebične blaginje in nasilje vojn ogrožajo načrte za dobro življenje, ki jih gojijo v duši. In vendar nas Gospod, ki pozna človekovo srce, ne pušča v negotovosti, nasprotno, v vsakomur želi zbuditi zavest, da je ljubljen, poklican in povabljen kot romar upanja.

Zato smo odrasli člani Cerkve, posebej še pastirji, spodbujeni, da sprejemamo, razločujemo in spremljamo poklicno pot novih generacij. Vi, mladi, pa ste poklicani, da ste protagonisti, ali bolje so-protagonisti s Svetim Duhom, ki zbuja v vas željo, da bi iz življenja naredili dar ljubezni.

I. del

ZAHVALA IN PROŠNJA

Drage molivke in dragi molivci, hvala vam tudi za vse darove, ki jih namenjate za vzdrževanje revije Brat Francišek, kjer se nahaja rubrika ŽETEV. Novi molivci se še naprej pridružujejo; nekoliko počasneje, pa vendar se. Vabljeni, da se prijavite ali nagovorite še koga. Če bi kakšna župnija potrebovala več zloženkov za povabilo novih članov, jih lahko dobi na naslovu ŽRV.

Knjiga o življenju in poslanstvu p. Leopolda Grčarja. Lahko jo dobite za 20€ na naslovu info@marija.si ali na telefon 04/53 70 700.

PRIČEVANJA MOLIVCEV ŽRV

Še naprej ste povabljeni, da napišete kratko pričevanje, svoje misli ob molitvi desetke za nove duhovne poklice, ki bo objavljeno v tej rubriki Žetve.

DESETKA VESELEGA DELA ROŽNEGA VENCA:

Izguba in ponovno najdenje Jezusa v templju – Ki si ga Devica v templju našla (Lk 2,43.46.48-50)

⁴³ In ko so se po končanih prazničnih dneh vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi starši to opazili.

⁴⁶ Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal.

⁴⁸ Ko sta ga zagledala, sta bila presenečena in njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.« ⁴⁹ Dejal jima je: »Kako da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?« ⁵⁰ Vendar nista razumela besed, ki jima jih je rekel.

Razlaga papeža Franciška Mati božja

Marija je od vedno navzoča v srcu, pobožnosti in predvsem na poti vere krščanskega ljudstva. Naša pot vere je enaka Marijini, zato čutimo, kako nam je posebej blizu! Kar zadeva vero, ki je srce krščanskega življenja, je bila Mati Božja v istem položaju kakor mi. Hoditi je morala po istih poteh, po katerih hodimo mi, na trenutke težkih in temnih, napredovati je morala na »romanju vere« (II. vatikanski koncil, *Konstitucija o Cerkvi*, 58). Odrešenikova Mati hodi pred nami in nas stalno potrjuje v veri, poklicanosti in poslanstvu. S svojim zgledom ponižnosti in razpoložljivosti za Božjo voljo nam pomaga, da našo vero spreminjamo v veselo oznanilo evangelija brez meja. Tako bo naše poslanstvo rodovitno, ker se oblikuje po vzoru Marijinega materinstva. Nje zaupajmo našo pot vere, hrepenenja našega srca, naše stiske in potrebe vsega sveta, predvsem pa lakoto in žejo po pravičnosti, miru in Bogu; vsi skupaj jo pokličimo in recimo: »Mati Božja!« Amen. (Papež Francišek, homilija januar 2014)

p. Krizostom Komar OFM

ŽRV darovi za revijo Brat Francišek

maj '25 – junij '25 = 505 €

Bog povrni!

10 € Dragica Bradica

20 € Anica, Katarina Bizjak, Miloš Česen, Anica Križman, Jerkovič Leonida, Branka Prosen, Leonida Kanalec, Marija Žagar, Marija Rotovnik, Ivanka Požaršek, Karolina Levstek

25 € Pavla Stergar

30 € Anton Lešnjak, Marčela Koruza, Milan Vogrin, Katica Hrovatin

40 € Anton Krošelj, Mojca Vuga

50 € Romana Šumrak

Frančiškov prijatelj

Nova številka Frančiškovega prijatelja nas vabi k razmišljanju o vodi – dragocenem daru stvarstva, ki ga sveti Frančišek v Sončni pesmi imenuje »sestra voda: koristna, ponižna, dragocena in čista«. V času, ko je voda mnogim še vedno nedosegljiva dobrina, nas revija spodbuja k hvaležnosti, odgovornemu ravnanju in poglobljenemu dožemanju njenega duhovnega pomena.

V Božji besedi in prispevku Ob Svetem pismu odkrivamo, kako močno je voda navzoča v svetopisemskih dogodkih – od stvarjenja do krsta. Posebna pozornost je namenjena osrednji temi – Vodi, kjer razmišljamo o pomenu vode v ekološkem, duhovnem in vsakdanjem življenju. V rubriki Božje stvarstvo pa gremo v hribe, seveda ne brez vode, ker bi sicer lahko nastale težave.

Rubrika Frančišek in Klara vabita nas znova navdihuje s preprostostjo svetnikov, medtem ko intervju z bratom Ambrožem Brezovškom prinaša osebno izkušnjo življenja z Bogom in njegovo odločitev, da postane Gospodov duhovnik.

V rubriki Znamenje Mateja Feltrin Novaljan razmišlja o vodi, ko le ta prestopi bregove in postane nevarna ali celo uničujoča.

V mozaiku je nekaj va-

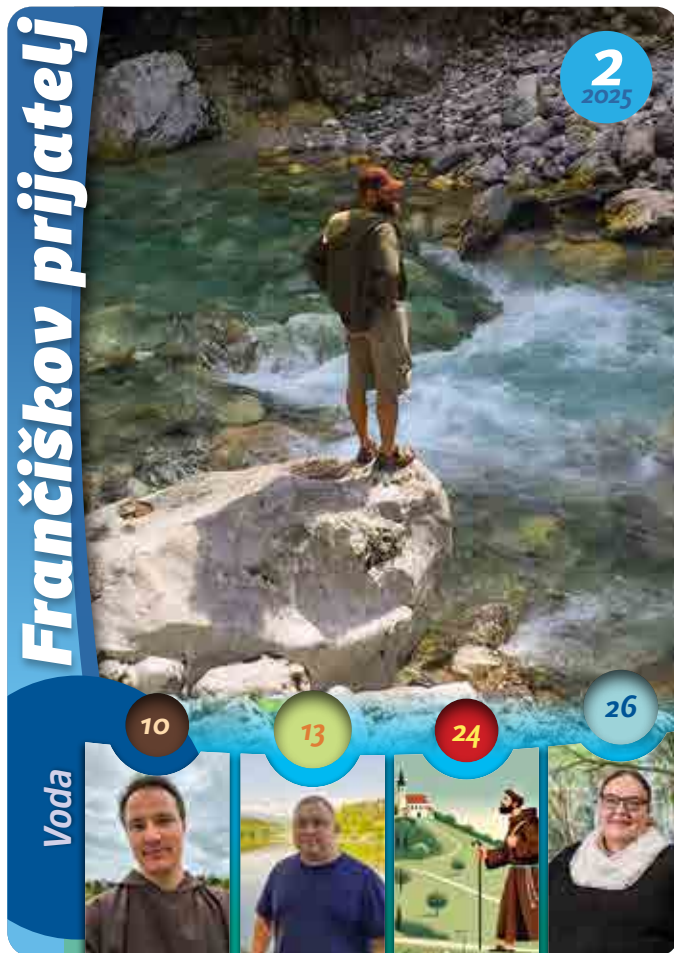
bil na dogodke, ki so pred nami in so tudi povezani z 800 letnico Hvalnice stvarstva.

Nova svetnica in brat kapucin nas spodbujata, da se tudi mi odločamo za dobro in da smo v službi Božje ljubezni.

Tudi naš objektiv je našel trenutke, ki jih želimo deliti z vami, da se razvedrite, razmislite, nasmejite.

Vabljeni k branju in odkrivanju, kako naj nas sestra voda poveže z Bogom, ljudmi in stvarstvom!

br. Vlado Kolenko OFM Cap

Med nami

Za predstavitev te številke revije Med nami bi lahko samo prepisala razmišljanje, s katerim nas p. Igor Salmič uvede v prebiranje vsebine. Vendar je treba povedati še kaj, zato se bomo sprehodili skozi zapise.

V zadnjem letu v reviji Med nami odstiramo skrivnosti evharistične daritve in tako smo po prvih treh delih (1. vstop v svetost prostora, 2. miza Besede, 3. miza Kruha) v tej številki prišli do zadnjega poglavja, ki govori o poslanstvu, ki nas pošilja oznanjat. Različni avtorji bodo osvetljevali pomembno temo iz različnih zornih kotov. A tu ne gre za katerokoli poslanstvo, temveč za tisto, ki izhaja neposredno iz bogoslužja in se vanj vedno znova tudi vrača.

O tem, kako in s čim smo poslani kot Kristusove priče v svet, spregovorijo z različnih vidikov avtorji duhovnih pogledov: s teološkega, pastoralnega in glasbenega.

V pogovoru nam odstre svoje videnje poslanstva stalni diakon mariborske škofije Zlatko Pintar. O tem poslanstvu razmišlja tudi avtor zapisa v rubriki Svetopisemske ikone in prav tako sestre klarise.

Še zadnjič bomo prebirali razmišljanje v rubriki Papež Frančišek Frančiškovim, in sicer tokrat spregovorijo o pokojnem papežu predstojniki Frančiškovih redov.

Sledili bomo dogajanju v Frančiškovem svetnem redu, bratje in sestre, ki služijo bratstvom v tem, za kar so bili izvoljeni, so se srečali na treh mestih in prisluhnili skupnemu razmišljanju v okviru 800-letnice Frančiškove Sončne pesmi.

Tudi pri bratih minoritih se je marsikaj dogajalo, med drugim blagoslov obnovljene loretske kapele v cerkvi sv. Petra in Pavla na Ptuju.

Reportaža nas bo popeljala k p. Martinu Kmetcu v Turčijo. Čeravno se je to zgodilo že v februarju, bo zanimivo prebrati, kaj se je dogajalo v deželi, po kateri so hodili apostoli in Marija ter prvi kristjani.

O pokojnem svetem očetu je sestavil lep zapis p. Janez Šamperl v rubriki In memoriam.

Ker bodo bralci dobili revijo v roke okrog praznika sv. Petra in Pavla, ko se mnogi duhovniki spominjajo mašniškega posvečenja, nekaj pa bo posvečenih tudi letos, bo še posebej lepo zazvenela poezija Nataše Ahčin o poslanstvu duhovnika in Marijini materinski pomoči.

Ker bo naslednje srečanje z bralci šele v jeseni, želi uredniški odbor revije vsem bralcem blagoslovljeni čas poletnega oddiha!

Doroteja Emeršič OFS

Frančiškova pot

Z Goričkoga v Piran

Peš romanje Goričko-Piran je del praznovanja 800. obletnice nastanka *Hvalnice stvarstva* ali *Sončne pesmi*. Pobuda za romanje je

nastala v Frančiškovski konferenci, v kateri provincialni predstojniki in predstojnice redov in skupnosti s frančiškovsko karizmo skrbijo za ohranjanje in utrjevanje zavedanja o pomenu daru sv. Frančiška Asiškega in njegove duhovnosti, ki ostaja živa in dejavna že nekaj stoletij.

Koraki romarjev se bodo vrstili in množili vse od Kančevcev na Goričkem do Pirana, od skupnosti do skupnosti, kjer živimo Frančiškovi bratje in sestre. Z romarsko potjo bomo povezovali kraje in prehodili velik del naše dežele, ki je znana po prelepem stvarstvu. Slovensko planinsko transverzalo bolj kot ne poznamo ali smo že slišali za njo. Septembra 2025 bomo na poseben način speljali "Slovensko Frančiškovo transverzalo". Prav lep in velik izziv je pred nami, ko bomo s hojo, molitvijo, odpovedjo udobju in preprostostjo obudili ta pomembni vidik frančiškovske karizme.

Priprava na romarsko pot, ki bo trajala en mesec, zahteva temeljito načrtovanje in premišljen pristop. Najprej se seznani z načrtovano potjo. Preučijo zemljevid, poišče informacije o razdaljah med posameznimi točkami, preveri vremenske razmere in pregledj teren. Pomembno je vedeti, kje se nahajajo kraji za počitek, oskrbo z vodo in prenočišča.

Na enomesečno pot bomo stopili 3. septembra letos!

Več informacij:
<https://goricko-piran.si/>

Vojna

Pred sedmimi dnevi je strah ponovno zajel Sveto deželo, za osem dni je strah postal groza zaradi vojnih vetrov, ki pihajo v vse večjih in bolj razširjenih prostorih Bližnjega vzhoda.

V noči pred praznikom svetega Antona Padovanskega, zavetnika kustodije Svete dežele, se je začela nova vojna. To naj bi bil miren dan, v katerem bi se zahvalili Gospodu za dar vere in edinosti, namesto tega se je praznik sprevrgel v strah, izolacijo, zapiranje.

Sedem noči in sedem dni so izstrelki prihajali in odhajali, da bi prinesli več groze, smrti in uničenja v Sveto deželo. Jasno in zvezdno nebo zasveti ponoči, jasno modro nebo odmeva s smrtonosnim sikanjem podnevi.

Mesta so izolirana, sveti kraji so zaprti, ljudje so pozvani, naj ne hodijo ven in naj poiščejo varna zavetja, težave so številne in raznolike: težko je narediti zalogo hrane, nujnih zdravstvenih težav in psiholoških travm ni mogoče obravnavati, nezaupanje in pomanjkanje upanja v prihodnost se vse bolj krepi.

Z orodji smrti se nasilje maščuje naprej in nazaj, da bi zadovoljilo sovraštvo in lakoto po moči. Sedmo noč te vojne so zadeti cilji, kot se pogosto zgodi, kraji zbiranja in služenja šibkim in nemočnim. Župnijski prostori in samostan ob naši cerkvi sv. Antona v Jaffi so utrpeli hudo škodo zaradi izstrelka, ki je padel v bližini. Škodo so utrpeli tudi domovi in podjetja župljanov te skupnosti, ljudje pa živijo v strahu pred novimi napadi. Med sedmimi strateškimi lokacijami, ki so jih zadele iranske rakete, je bolnišnica Soroka v Beer Shevi tista, ki je utrpela znatno škodo na svojih strukturah. Po-

škodovanih je veliko bolnikov, ki so bili hospitalizirani in potrebujejo oskrbo, poškodovanih je tudi veliko zdravnikov in medicinskih sester, zdravstvenega osebja, ki pomaga in rešuje druga življenja. Ponovno vidimo prizore in bolečino bolnišnic v Gazi, ista mesta oskrbe, isto trpljenje, iste potrebe. Bolnišnica Soroka je center odličnosti v Izraelu, ki za zdaj ne bo dostopen nujnim primerom in bolnim. V istih urah bolj potihne novica, da bo v Gazi v bolnišnici Khan Younis

pomanjkanje elektrike v bolnišnicah vzelo možnost življenja nedonošenčkom. O tem poroča direktor in dodaja, da bo v 48 urah novorojenčkom, hospitaliziranim v njegovi bolnišnici, primanjkovalo mleka in je pričakovati njihovo smrt zaradi podhranjenosti. Pravica do življenja je enaka, enaka manj kot sto kilometrov stran in trpljenja Gaze ni mogoče spregledati in zlahka pozabiti.

Davek teh napadov je osupljiv, saj tisti, ki umirajo in tisti, ki trpijo, so več-

noma civilisti, to so ljudje, ki niso krivi, so ljudje, ki imajo pravico do življenja in dostojnega obstoja, ljudje, ki nudijo svojo službo in svojo predanost drugim.

Sedem noči preživetih v strahu, sedem prizadetih krajev sedme noči, sedem vojnih front v Sveti deželi. Število sedem v Svetem pismu in drugih svetih knjigah opozarja na pozitivne dogodke in situacije, ki se nanašajo na popolnost božje navzočnosti, vendar to ni isto sklicevanje v današnjem času, v katerem

nas isto število sedem vrača k negativnim in uničujočim posledicam vojn.

Namesto tega bi želeli, da se to ponavljajoče se število nanaša na odpuščanje, za katerega Jezus nakazuje, da je vedno znova in neskončno ponujeno v nasprotju z zlom. Pot do miru se mora začeti v novem življenju vesti in src, začetek pa je medsebojno odpuščanje. Ali je dovolj sedemkrat odpustiti? Je dovolj? Jezus pravi, da je treba odpustiti sedemdesetkrat sedem. Dve ponovljeni sedmici, ki nista omejeni s časom in prostorom, ampak postaneta neskončni, da imajo srca mir!

Ibrahim Faltas OFM,

vikar Kustodije Svete dežele

Moj nebeški zavetnik

V ečkrat me vidijo, da grem po maši na konec štepanjskega pokopališča, kjer včasih tudi kleče molim ob nekem grobu. Rečem jim, da grem na moj grob. Na spomeniku piše: Marjanček Urbančič 2. 12. 1969. Ne molim zanj, temveč k njemu, da ga nekaj prosim. Prosim ga za blagoslov pri prizadevanju za Frančiškov svetni red in za Frančiškove otroke. Prav gotovo mi je že izprosil nekaj uspeha. Število bratov, sester, otrok, se je povečalo.

Takrat sem bil kaplan v župniji Štepanja vas v Ljubljani, prvo leto po novi maši 1968. Stanovali so v župniji Kodeljevo, blizu Grubarjevega kanala, ob meji naše župnije Štepanja vas, na

drugi strani mosta, Na Peči 30. Marjan je takrat hodil v 6. razred, prihajal je v Štepanjo vas k verouku in k sv. maši, kjer je tudi ministriral. Govoril mi je, da bo duhovnik. Nekaj časa ga ni bilo. Mislil sem si, je pač odnehal, kakor mnogi drugi. Potem pa me je neka gospa opozorila, da je Marjan bolan in da želi, da ga pridem obiskat. Pet tednov je bil v bolnišnici v Mariboru, kjer se je zdravil zaradi levkemije. Potem pa je rekel: »Mama, vzemi me domov, saj vidiš, da mi nič ne morejo pomagati.« Nič ni jokalo, ko so ga z rešilcem pripeljali, mati pa je glasno jokala.

Nekaj časa sem klečal pred tabernakljem, potem pa sem vzel posodico s sveto hostijo in bolniškim oljem in pohitel k njemu. Pobožno je sprejel sv. spoved,

sv. maziljenje in sv. obhajilo. Vedel je, da bo umrl, pa je ostal vder, miren in nič ni tožil. Svoji mami je rekel: »Mama, jaz bom čez tri dni umrl.« V tem času je tudi molil za svojega očeta Antona.

Vsak dan, en teden, sem mu prinašal sveto obhajilo. Vprašal sem ga: »Hočeš prejeti sv. birmo?« Odgovoril je: »Prosim.« Ko sem mu povedal, da bo prišel gospod škof, da mu bo podelil sveto birmo, je štel dneve in ure, kdaj bo prišel.

Dne 1. decembra, ko smo bili vsi ob Marjanu zbrani v sobi pri molitvi, je prišel gospod škof, dr. Stanislav Lenič in mu podelil zakrament sv. birme. Marjan je z vso pobožnostjo sodeloval, lepo spremljal vse obrede, odgovarjal in se z zadnjimi močmi pokrižal.

Odkritosrčno mi je izrazil: »Vsak bi rad živel. Ampak tudi jaz bi rajši živel.« Potem pa je rekel: »Sem pripravljen.« Vprašal sem ga: »Boš molil zame?« Rekel je: »Bom, v nebesih.« Na vprašanje: »Bova ostala prijatelja, je rekel: »Bova.« In še: »Naj še pridem?« »Prosim.«

Hotel sem ga tolažiti in sem mu rekel: »Marjan, ni tako žalostno, če si bolan, bolj žalostno je, če je kdo zdrav in na Boga nič ne misli.« Odgovoril je: »Ne vem, še nisem poskusil. Pripravljen sem, kakor Bog hoče.« Svojo mamo je tolažil in ji rekel: »Mama, nič ti ni treba jokati, imaš še tri, Tončka, Leona in Stojana. Lahko še kupite. Saj si še mlada, boš še enega rodila, daj ime Marjan, pa ga boš imela.«

Povedal je svoje spomine iz bolnišnice: »Eden je bil priden in mi je pomagal.« Bil je usmiljen in je povedal, kako so nekateri trpeli. Iz tistega časa, ko je bil ministrant, je povedal: »Ni mi bilo všeč, ker so nekateri nagajali in bili nemirni. Bilo mi je hudo potem.« Enkrat me je presenetil: »Smem nekaj vprašati? Ali Tonček kaj zna?« Pripovedoval mi je, kako je znal kuhati. Svoji mami je rekel: »Mama, ti še poleži, si lahko sam skuham. Naj Tonček pride.« Povedal mi je: »Molila sva skupaj z mamico. Sem molil Oče naš; enkrat pa sem pozabil.«

Prosil je svoje domače, naj gredo namesto njega k sveti maši. Povedal mi je: »Očka sem prosil, naj gre k maši in obhajilu, in mi je obljubil.« Zvečer pred svojo smrtjo je vprašal: »Oče, kam greš?« Rekel mu je: »K maši.« Pa je odgovoril: »Sem vesel.« Vprašal sem ga: »Boš molil zame?« Rekel je: »Bom, v nebesih.« Prav na svoj god, 2. decembra 1969, je preživel svoj zadnji dan življenja. Pogreb je bil 4. decembra ob 13. uri, ki ga je vodil gospod župnik od župnije Svete Terezije Deteta Jezusovega na Kodeljevem, jaz pa sem imel govor. Poleg mnogih so bili zbrani tudi njegovi sošolci in uči-

telji. Prav takrat je začel rahlo padati prvi sneg in pokrival grobove v srebrno odejo.

Prišla je tudi njegova medicinska sestra in povedala: »Nihče še ni tako kot on prenašal, mirno in potrpežljivo.« Mamo je vprašala: »Gospa, je bil vaš sin veren?« Odgovorila je: »Da, zelo.« Odgovorila je: »Potem pa nič ne jokajte, bodite na njega ponosni!«

Njegovo krsto so krasili venci in šopki. Napisi na njih so bili izraz spoštovanja in ljubezni. Na prvem je pisalo: Slovo od očka in mamice, na drugem: Slovo od Tončka, Leona in Stojana. Lep spomin je

bil venec z napisom: Marjanu v slovo od sošolcev in sošolk. S cvetjem so obsuli njegovo krsto tudi njegovi sorodniki, prijatelji, učitelji, učiteljice, sošolci in ministranti.

Pozneje mi je njegova mama povedala o njem, ko je iz porodnišnice prinesla domov bratca Tončka, Marjan je bil takrat star dve leti, ga ja kar hotel vzeti v naročje, skoraj jo je potegnil iz postelje, ves vesel, da je dobil bratca.

Njegov mlajši brat Tone je prepričan, da je Marjan svetnik. Jaz tudi.

Klemen Verdev OFM Cap

Avtor: Slavistično društvo

V spomin prof. dr. Martini Orožen

11. maja 2025 je v 94. letu sklenila svojo bogato življenjsko pot prof. dr. Martina Orožen. Objavljamo nekaj spominov na prijateljevanje, strokovno sodelovanje, priložnostna srečanja s to Bogu, stroki in ljudem predano gospo.

Martina Orožen – Tinka je bila moja študijska kolegica. Obe sva se leta 1951 vpisali na ljubljansko slavistiko. Prišli sva z različnih koncev Slovenije, ona iz Štajerske, jaz iz Dolenjske. Gimnazijo je končala v Celju, jaz v Ljubljani. Obe sva bili doma s kmetov in obe sva prinesli s seboj dediščino svojih družin, vsaka svoje vojne in povojne travme, življenjske izkušnje pa tudi vrednote. Pomembni so nama

bili zlasti vera, slovenstvo, poštenost in človeško dostojanstvo, zato sva si lahko zaupali. Stanovala je v Domu Ivana Mojzerja, v podržavljenem Alojzijevišču. Imela je zelo majhno štipendijo in zraven je pomagala še sestri, tako da je bila včasih kar malo lačna. Obe sva po prvem letniku gradili cesto v Zenici. Tinka je dosti bolje prenašala težke bivalne in higienske razmere kot jaz. Živahno je razpravljala s klasičnimi filologi o jezikovnih vprašanjih in ohranjala veselo razpoloženje.

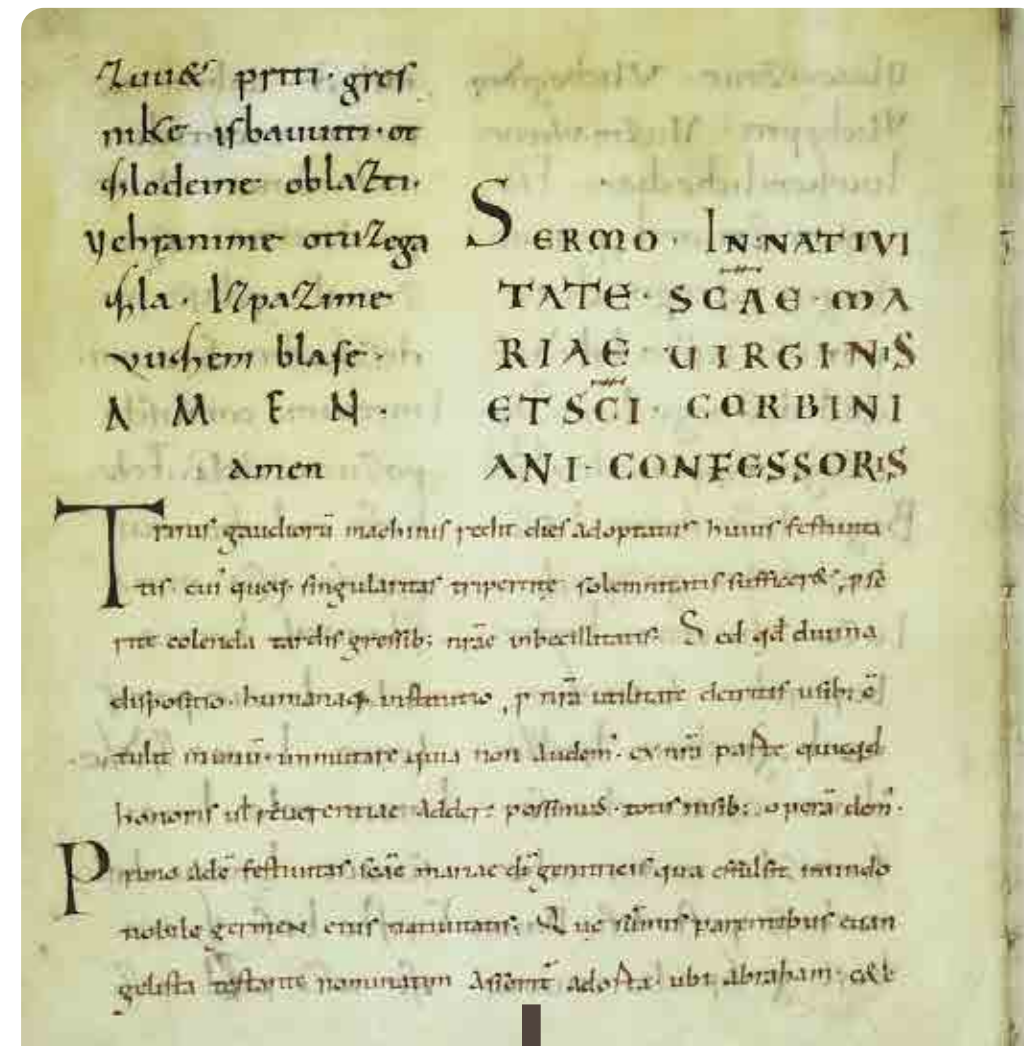
Pri študiju sta bili najini zanimanji različni. Jaz sem bila bolj zagreta za književnost, Tinka pa je očarala stara cerkvena slovanščina, zato je pod B-predmet vpisala primerjalno jezikoslovje. Po diplomi 1957 so mene poslali na Pivko in nato na Brezovico, Tinka pa je dobila mesto asistentke za staro cerkveno slovanščino, po reorganizaciji študija pa za zgodovinsko slovnico in dialektologijo. V študijskem letu 1961/62 je dobila študijsko štipendijo za Varšavo, kar je bilo v tistem času povezano s težavami. Doma in v tujini je bila deležna zaslišanj, strašili so jo z raznimi telefonskimi klici, kar je v njej včasih zbudilo tak strah, da je v sobi, kjer je bivala, zastavila vrata s pohištvom. Leta 1962 je bila poslana za lektorico na lektorat slovenščine v Krakov. Tam je ostala do leta 1964. Pridobila je veliko strokovnega znanja in razgledanosti, ker pa je bila v tujini, ni imela priložnosti, da bi pregledala obsežno slovensko gradivo za svojo doktorsko disertacijo. Poleti 1962 me je opozorila na razpis za sodelavca v slovski sekciji na Inštitutu za slovenski jezik SAZU. V novi službi sem lahko spremljala njeno hudo garanje ob pisanju disertacije, ker se je morala držati roka. Doktorat je namreč morala oddati leta 1965. Povedala

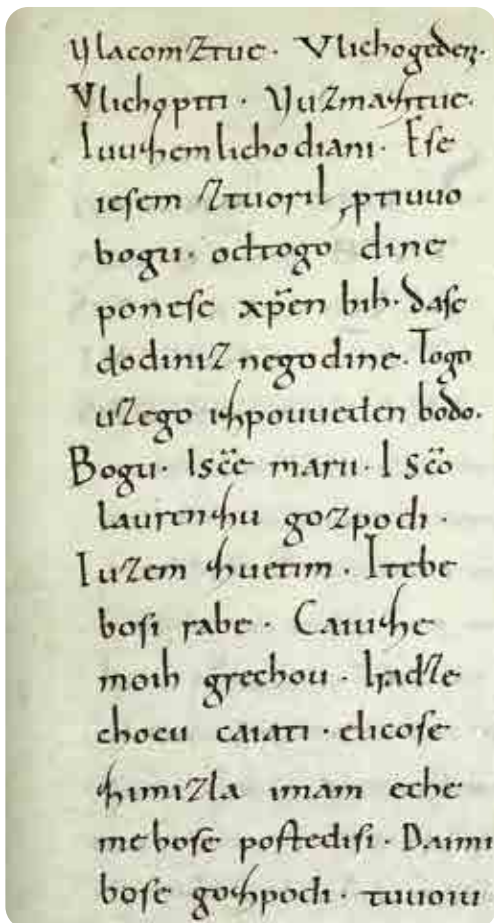
je, da mora včasih z glavo kar pod pipo, da se pomiri. Bila je res nepredstavljivo vzdržljiva.

V študijskih letih 1967/68 in 1968/69 so jo poslali kot lektorico na Dunaj. Tam sem jo v prvomajskih počitnicah 1968 obiskala. Bila je shujšana in brez sredstev, ker plače z avstrijske strani še ni redno dobivala, tako da ji je bila vsaka pomoč dobrodošla. Kljub neurejenim razmeram je vzdržala, da slovenski lektorat ne bi zamrl. Njena gorečnost za slovenščino in ljubezen do slovenstva sta bili res neizmerni. Dočakala je

usposobljenost novega lektorja Pavleta Zdovca in vzpostavila sodelovanje med Klubom koroških Slovencev in Seminarjem slovenskega jezika, literature in kulture v Ljubljani. Njena službena pot se je umirila in končno se je lahko posvetila svojemu področju raziskovanja.

Ob upokojitvi je bila zelo izčrpana. Zamenjati so ji morali oba kolka. Tudi jaz sem bila že upokojena in sem ji lahko posvetila nekaj več pozornosti. Z neverjetno voljo si je hitro opomogla in se še naprej posvečala svojemu področju. Dotedanje raziskave je podala

Zasluzna prof. dr. Martina Orožen je bila večji del ustvarjalnega življenja povezana s Filozofsko fakulteto Univerze v Ljubljani, kjer je l. 1957 na slavistiki diplomirala iz slovenskega jezika s književnostjo in primerjalnega slovanskega jezikoslovja, se zaposlila kot asistentka, po specializaciji na Poljskem l. 1966 na njej doktorirala. Na Oddelku za slovanske jezike in književnosti je do l. 1996 zavzeto predavala, do lani neutrudno in poglobljeno raziskovala slovensko zgodovinsko slovnico in besedila od Brižinskih spomenikov do slovnice in

nabožnih besedil 19. stoletja. Po l. 1978 je vodila Katedro za zgodovinsko slovnico slovenskega jezika in dialektologijo ter skrbno načrtovala razvoj stroke. Z lektorskimi izkušnjami je sodelovala pri začetkih (1965) seminarja za tuje sloveniste in vodila štiri, tudi več mednarodnih simpozijev Obdobja, bila predstojnica Oddelka, mentorica številnim diplomantom, po šestim magistrantom in doktorantom ter l. 1996 na Filozofski fakulteti izdala znanstveni monografiji. Za zgledno pedagoško in znanstvenoraziskovalno delo je prejela veliko priznanje Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani in l. 2001 zlato plaketo Univerze v Ljubljani. Ob 90-letnici Univerze v Ljubljani je v knjižici Oddelka za slovenistiko prikazala svoj pogled na službovanje, ob svoji 90-letnici pa živahno predavala o Kapelskem pasijonu.

Konec 70. let sem jo spoznala kot dobrohotno profesorico z izjemno erudicijo, pripovedovalskim darom in predavateljskim žarom, nato kot idealno mentorico in požrtvovalno vodjo. Do konca predana svojemu poslanstvu je odšla od nas, a bo ostala v naših srcih s svojo predanostjo, skromnostjo, vedrino – svetilnica znanja, globoke vere, zimzelenega upanja, ljubezni do maternega jezika in njegove preteklosti.

Irena Orel

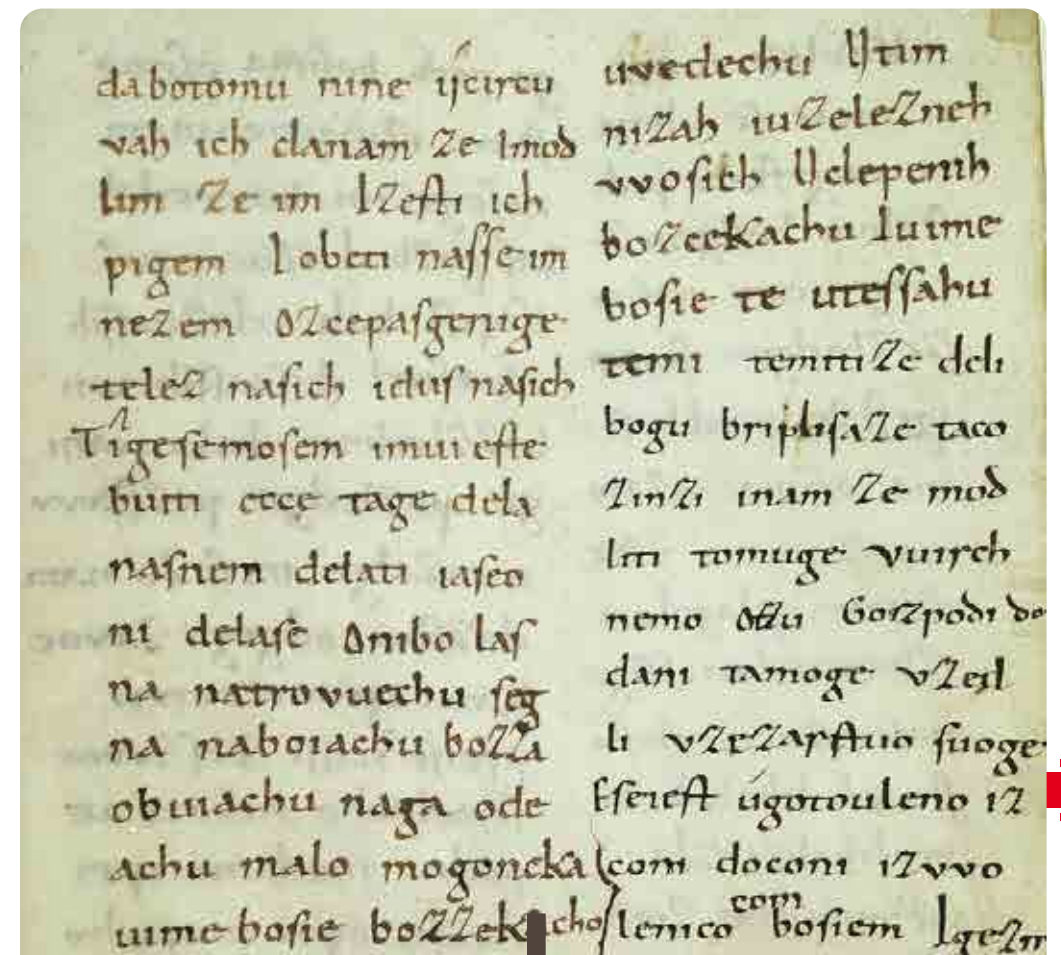
Ko sem se leta 1982 odločila za diplomsko nalogo iz zgodovine jezika pri prof. Martini Orožen, je to imelo veliko bolj daljnosežne posledice za mojo poklicno pot, kot sem si takrat predstavljala. S korektnim mentorstvom in osebnim navdušenjem me je prepričala o svojem jezikoslovnem poslanstvu, tako da sem se kasneje odločila najprej za magistrski študij pri njej, nato pa še

za doktorskega. Leta 1984 me je brezposelno poslala na Inštitut za slovenski jezik, da sem pri takratni Komisiji za historične slovarje alfabetirala listke s popolnimi izpisi iz vseh del slovenskih protestantskih piscev 16. stoletja. Potem sem opravljala še druga dela, potrebna za slovar, in na koncu pisala geselske članke. Tam sem ostala do upokojitve. Tudi tu je bila moja pot vijugasta – kot je vijugasta moja celotna življenjska pot – mi je pa veliko pomenila njena izjava v Trubarjevem letu 2008, da je ob mojem predavanju pomislila, kako prav je bilo, da me je takrat poslala na Inštitut. Hvala vam, draga profesorica, za vse: za pomoč, vzpodbudo, predanost delu in

stroki, strokovno in osebno poštenost. Ostali ste naša velika vzornica. Naj bo miren vaš počitek v Bogu.

Jožica Narat

11. maja letos se je poslovila od nas prof. dr. Martina Orožen, spoštovana profesorica, velika raziskovalka zgodovine slovenskega jezika, ponosna Slovenka, prijazna gospa, dober in plemenit človek. Za svoje delo je prejela več priznanj: zlato priznanje Univerze v Ljubljani, nagrado ustanove patra Stanislava Škrabca, naziv častne občanke občine Hrastnik, častni naziv zaslužne profesorice Univerze v Ljubljani. Bila je predsednica in častna članica Slavistič-

nega društva Slovenije in častna članica Društva Svete dežele. Ni pa bila sprejeta v najvišjo slovensko znanstveno in umetnostno ustanovo, kar smo pričakovali vsi, ki smo spremljali njeno delo. To bi si res zaslužila, a ni ustrezala merilom časa.

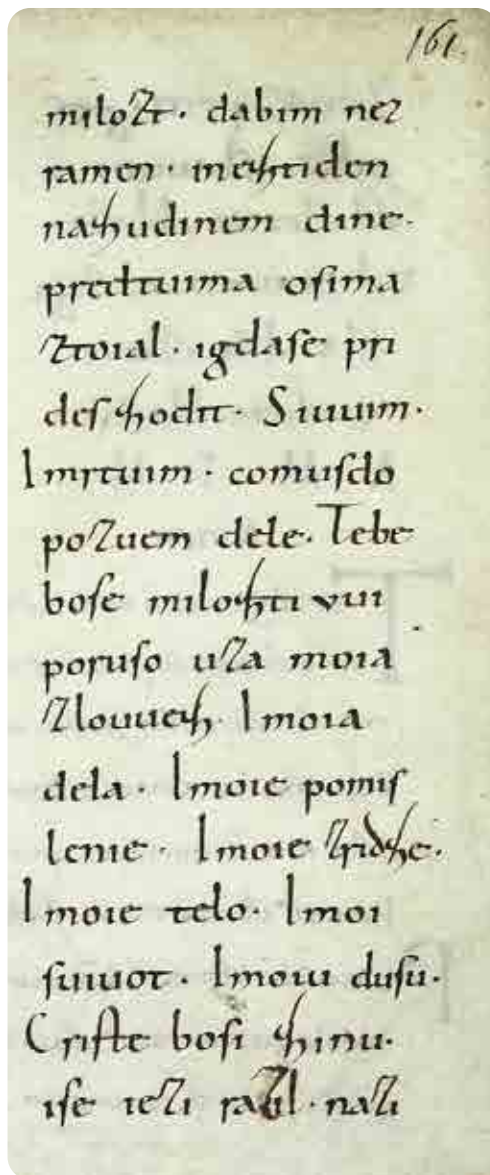
Poznala in cenila sem jo kot profesorico, mentorico, predavateljico na strokovnih srečanjih in tudi kot romarico na poteh Društva prijateljev Svete dežele. Iz njenega odnosa do nas študentov smo čutili, da je drugačna, dostopnejša. Kot profesorica je tudi svoje nekdanje študente prijazno spremljala, z njimi prijateljevala. To, kar je raziskovala, je imela rada. O tem je z navdušenjem govorila. Čas za predstavitev ji je bil vedno prekratek, saj je želela predstaviti še vrsto primerov, da bi podkrepila svoja spoznanja. Vaje, izpiti, predavanja, zagovori diplom, doktoratov so potekali mirno, spoštljivo.

Po upokojitvi leta 1995 se je kot članica pogosto pridružila romarjem Društva prijateljev Svete dežele. Od leta 2013 se je udeležila skoraj vse romanj (več kot 50), v zadnjih letih zlasti krajših. P. Peter Lavrih jo je vedno povabil, da gre z nami in nam predstavi jezikovno zgodovino sveta, po katerem smo potovali: »Martina, lepo prosim, poživite v nas čut za slovanski ponos.« In profesorica je to z velikim veseljem storila: nikoli utrujena je pripovedovala o duhovni dediščini sv. bratov Cirila in Metoda, Brižinskih spomenikih, Kopitarju, Miklošiču ...

Spoštovana gospa, hvala Vam, da ste nas obogatili s svojim znanjem in plemenitostjo.

Marjeta Humar

Po dolgem in plodovitem življenju je prof. dr. Martina Orožen svoje mnogo-krat pomnožene talente izročila nazaj

svojemu Gospodarju, tako da njen zговор ne bo težak! O njenem strokovnem delu je že bilo in še bo veliko povedanega, dotaknimo se pa njene človeško-krščanske podobe. Bila je pravi, tako rekoč svetopisemski zgled kristjana. »Ne bo

vpil, ne bo povzdigoval in ne dal slišati svojega glasu po ulicah.« Tiho je živela svoje krščanstvo, dobrotno in prijazno sprejemala ljudi brez razlike, enaka med enakimi. Pomagala je tako in drugače, kjer je lahko. Njene tople oči so delovale pomirjajoče in spodbujajoče, njena ljubezen do rodne jezika pa je podžigala njeno raziskovalno vnemo tako rekoč do konca in bila navdih za mnoge. Naj ji bo Bog bogat plačnik.

Ivanka Šircelj Žnidaršič

Precej let je že, ko mi je na potovanju po Pavlovih poteh v Grčiji družbo v sobi delala zelo skromna in prijazna gospa, prijetna v pogovorih. Predstavila se je z imenom Martina, za priimek in pomembne dosežke sem izvedela precej kasneje. Najbolj se mi je vtisnila v spomin njena hvaležnost za vsako malenkost, ki je bila njej namenjena. Najbolj pa se je razveselila pomoči palic, ki sem jih imela v prtljagi za vsak primer, njej pa so pri daljših razdaljah olajšale napore.

Kasneje sva bili skupaj še na nekaj romanjih, vedno je bil najin pogovor prijeten in o družini. Svoje domače in svoj rodni kraj nad Hrastnikom je neizmerno ljubila, trpela je ob boleznih domačih in mi to tudi z občutljivostjo in zaupanjem v božje usmiljenje povedala. O sebi in svojih nagradah pa nič, kot da to ni bilo nikoli pomembno. Vedno je tudi s skrbjo izbirala spominke za svoje nečake, v Atenah pa me je presenetila z magnetkom Atene za mojo hčerko, ki je takrat pričevala novo obdobje na fakulteti. Ta spominek je še danes na našem hladilniku, misel na zelo veliko Slovenko pa večkrat prisotna.

Tadeja Voje Bergant

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

31 32 33 34 35 36 37 38 39 40

41 42 43 44 45 46 47 48 49 50

51 52 53 54 55 56 57 58 59 60

61 62 63 64 65 66 67 68 69 70

71 72 73 74 75 76 77 78 79 80

81 82 83 84 85 86 87 88 89 90

91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Sveta dežela – Jordanija – Sinaj

4. oktober 2025

Romanje Stara zaveza
krščanska Jordanija, Petra in Sinaj
4.–10. oktober 2025 (7 dni)

1. dan, LJUBLJANA–ZAGREB–AMMAN: zbor v Ljubljani in vožnja do Zagreba. Polet prek Istanbula v Amman.

2. dan, AMMAN: po pristanku vožnja v hotel in počitek. Po zajtrku ogled jordanske prestolnice, v bibličnem času je bilo to mesto Amonce, v grškem času pa Filadelfija. Obiščemo mestno citadelo in staro mestno jedro. Sveta maša pri frančiškanih. Povratek v hotel, večerja in nočitev.

3. dan, AMMAN–izlet v JERAŠ–ELIJEVE TIŠBE–dolina reke JORDAN–KRSTNI KRAJ: zajtrk in odhod na rodovitni sever dežele; začnemo z ogledom odlično ohranjenega glavnega mesta nekdanjega Dekapolisa – rimske Gerase, ki je bil eden vrhuncev antike na Bližnjem vzhodu. Ustavimo se pri Tišbah, rojstnem kraju preroka Elija, sveta maša, nato pa se spustimo v dolino reke Jordan, kraj Jezusovega krsta, kjer okoli nas bežijo svetopisemski prizori in scene iz palestinskega življenja. Vrnitev v Amman in ogled mesta. Večerja in nočitev.

4. dan, AMMAN–MADABA–MKAVER–WADI MUJIB–PETRA: zajtrk in odhod proti jugu. V Madabi si ogledamo sloviti mozaik Svete dežele. Na gori Nebo uzremo Mojzesov pogled na obljubljeni deželo in obhajamo sveto mašo. Po kosilu nadaljujemo po slikoviti Kraljevi cesti, polni čudovitih

pogledov in presunljivih naravnih lepot. Vzpne se na mističen kraj nekdanje trdnjave Mukawir, kjer je Herod dal obglaviti Janeza Krstnika. Vzdlž najglobljega tektonskega jarka občudujemo največji „vadi“ v Jordaniji, Wadi Mujib. Sledi vožnja po puščavski avtocesti do Petre. Namestitev v hotelu, prost večer, večerja in nočitev.

5. dan, PETRA–AQABA–prehod meje– TABE (SINAJ): zgodnji zajtrk in odhod proti Petri – mestu v kamnu, rdeča Petra, eden najlepših krajev na svetu, sveta maša v naravi. Navduši nas že vstopna soteska, Sik, ki se nenadoma razpre in zagledamo „Zakladnico“. Vožnja do Akabe in prosto do odhoda na Sinaj. Prihod v Tabo, večerja in nočitev.

6. dan, TABA–SAMOSTAN SV. KATARINE–VRH SVETE KATARINE–SHARM EL SHEIK: po zajtrku vožnja proti samostanu sv. Katarine, ki je eden najstarejših in najpomembnejših krščanskih samostanov. Navduši nas utrjena zgradba visoko v sinajskih gorah, ki je najlepša prav od zunaj. Obiščemo samostan, sveta maša v naravi. Preprosto beduinsko kosilo in počitek. Popoldne se odpravimo na vrh Mojzesove gore. Dobri dve uri hoda je do cilja (kdor ne bi zmoget,

lahko počaka v dolini), po želji si lahko za del poti, skoraj do vrha, privoščite kamelo. Tu vas čaka nagrada – razgled, ko zadnji, zlato rumeni žarki ustvarjajo čudovite sence na goli pokrajini pod nami. Kot Mojzesi smo, ki prejemamo božje zapovedi ... Vrnitev v dolino, večerja in vožnja na letališče v Sharm el Sheiku.

7. dan, SHARM EL SHEIK–LJUBLJANA: nočni polet prek Istanbula proti Zagrebu. Avtobusni prevoz do Ljubljane.

Organizator romanja: agencija Oskar, duhovno vodstvo p. Peter Lavrih, ofm, CTS

CENA celotnega romanja na osebo v dvoposteljni sobi je **1.248,00 eur** (pri udeležbi nad 40 oseb).

V ceno je vključeno:

letalske vozovnice in letališke takse (letališke takse se do odhoda lahko spremenijo), avtobusni prevozi na celotni poti, vstopnine za kraje, ki so navedeni v programu, namestitve v dvo- ali tro-posteljnih sobah, polpenzion (zajtrk in večerja), egiptovska viza, jordanska mejna taksa, lokalni vodiči in vodstvo romanja.

V ceno ni vključeno: doplačilo v primeru velikosti skupine 20–29 oseb 99 eur, doplačilo v primeru velikosti skupine 30–39 oseb 60 eur, doplačilo za enoposteljno sobo 99 eur, odstopnina v primeru višje sile 5,01 % vrednosti potovanja, napitnine za strežno osebje v hotelih in šoferje: 30 eur na osebo,

plačilo zavarovanja odpovedi romanja, ki ga lahko uredite na Komisariatu.

NAČIN PLAČILA: po prejemu vaše prijave pošljemo podatke za plačilo prvega dela – 500 eur, za drugi del plačila pošljemo obvestilo približno mesec dni pred odhodom, skupaj z več informacijami o romanju.

MOŽNOSTI PRIJAVE (obvezna je pisna prijava): s spletno prijavnico na spletni strani Komisariata: **www.sveta-dezela.si**, s prijavnico, ki vam jo pošljemo po e-pošti ali navadni pošti.

Prijave sprejemamo takoj oz. do zasedbe mest.

Ostale informacije:

Za romanje potrebujete potni list, ki bo veljaven vsaj še šest mesecev od datuma odhoda.

Vizum za vstop v Jordanijo je potreben. Uredi ga Agencija Oskar.

Romanje bo izvedeno, če bo prijavljenih vsaj 20 romarjev.

Fatima in Kompostela

Romanje v Fatimo (Portugalska) in Santiago (Španija) z letalom in avtobusom od 20. do 24. oktobra 2025
5 dni / 4 noči

Romanje ima tri velike cilje:
Marija v Fatimi, sv. Anton Padovanski v Coimbri in Lizboni, sv. Jakob v Santiagu de Compostela.

Program romanja:

1. dan: avtobusni prevoz do Bologne, polet do Lizbone (ob 14.00), pristanek v Portu ob 16.00. Nadaljevanje vožnje za avtobusom v Fatimo, večerja, namestitve, rožni venec in procesija.

2. dan: zajtrk v Fatimi, odhod v Lizbono, sveta maša v Antonovi hiši, ki je

spremenjena v cerkev. Ogled kipa Kristusa Kralja, stolnice (SE), spomenika portugalskih mornarjem ob morju. Pozno popoldne povratek v Fatimo, ob 21.30 v kapeli prikazanja rožni venec, nato procesija.

3. dan: zajtrk, križev pot v kraju Valinhos blizu Fatime, obisk rojstne vasi malih vidcev, maša v kapeli prikazanja. Popoldne obisk mest Batalha (bitka), ustanovljeno kot poklon veliki portugalski zmagi, in Alcobaca (spomenik zmage nad Mavri), Nazaré (nazareška Marija). Ob 21.30 rožni venec in procesija.

4. dan: odhod proti Santiagu, sveta maša v Coimbri pri sv. Antonu, kjer je sv. Anton stopil v Frančiškov red (kraj Dois Olivais). Vožnja do Santiaga de Compostela, namestitve in večerja.

5. dan: na cilju evropske kulturne poti »Camino de Santiago«, obisk svetišča sv. Jakoba, romarska sveta maša. Popoldne vožnja do Porta, polet ob 20.30 do Bologne (pristanek ob 00.05). Avtobusni prevoz do Ljubljane, prihod ob cca. 05.00 zjutraj. Sveta maša za ta dan še ni določena.

Romanje vodi: p. Peter Lavrih, ofm, CTS.

Prispevek za romanje: 895 eur, če bo romarjev 40; če jih bo manj (do 30), se cena zviša za 65 eur.

V prispevek je všteto: avtobusni prevoz iz Ljubljane na letališče in nazaj, letalski prevoz, avtobusni prevozi na Portugalskem in v Španiji, hotelske namestitve s polpenzioni.

V prispevek ni všteto: vstopnine, zdravstveno in nezgodno zavarovanje (lahko naročite na Komisariatu za Sveto deželo), napitnine za šoferje ter osebje (cca. 15 eur), ki se plačajo na poti, doplačilo za enoposteljno sobo - 150 eur.

Prijave sprejemamo takoj, najpozneje do 10. septembra 2025 oz. do zasedbe mest: po e-pošti, kjer je potrebno navesti ime in priimek, točen naslov, datum rojstva in kontakt, s spletno prijavnico.

Po prejemu prijave pošljemo podatke za prvi del plačila - 300 eur.

S seboj potrebujete veljaven osebni dokument. Za zdravstveno zavarovanje na poti si sami naročite brezplačno evropsko kartico na ZZS.

Program je sestavil p. Peter Lavrih, ofm, CTS

Sveta dežela - 15. november 2025

ROMARSKI PROGRAM ZA SVETO DEŽELO

**iz 7. DO 14. julija 2025 prestavljeno
na 15. do 22. november 2025**

V svetem letu 2025 je romanje v Sveto deželo še posebno duhovno doživetje.

PROGRAM ROMANJA:

1. dan: zgodaj zjutraj zbiranje na parkirišču od cerkvi na Viču (Tržaška 85, Ljubljana); prevzem dokumentov. Avtobusni prevoz na letališče. Namestitev hotelu CN Betlehem za 2 noči.

2. dan: JERUZALEM - znotraj vrat Jeruzalema, praznovanje Velike noči, Božji grob, Kalvarija, zid žalovanja, križev pot, Via Dolorosa, sveta maša. Zid žalovanja, v glavnem peš hoja.

3. dan: ODHOD V GALILEJO - zgodnji odhod proti Cesareji ob morju (Cesarea Maritima), Stella Maris, Muhraka, gora Tabor, namestitev v Nazaretu za 2 noči, večerja in nočitev.

4. dan: GALILEJSKO JEZERO - reka Jordan, vožnja po planoti Golan, do sirske meje. Obisk krajev ob jezeru, kjer je Jezus učil in delal čudeže - gora Blagrov, Tabga, cerkev Primata, Kana Galilejska, sveta maša, prevoz v Nazaret, večerja in nočitev.

5. dan: NAZARETU - obisk bazilike Oznanjenja Mariji, Jožefa cerkev, sinagoga, nadaljevanje proti jugu ob Jordanu do kraja Jezusovega krsta, Qumran, kopanje v mrtvem morju, Jeriha, namestitev v Betlehemu za 3 noči, večerja in nočitev.

6. dan: OLJSKA GORA in dogodki, ki so vezani na Jezusovo trpljenje - Getse-

mani, Votlina izdajstva, Dominus flevit, Očenaš, Vnebohod, Betfage, Gallicantu - sv. Peter, sveta maša. Nazaj v Betlehem, večerja in nočitev.

7. dan: BETLEHEM - praznovanje božične skrivnosti v Betlehemu: votlina rojstva, mlečna votlina, sveta maša. Popoldne obisk rojstnega kraja sv. Janeza Krstnika - Ein Karem, srečanje Marije in Elizabete. Obisk spominskega kraja holokavsta - Yad Vashem. Nazaj v Betlehem, večerja in nočitev.

8. dan: POT DOMOV - sveta maša pri Dvorani zadnje večerje, odhod na letališče, polet proti domu. Avtobusni prevoz v Ljubljano.

VODSTVO ROMANJA: škof msgr. dr. Jurij Bizjak, p. Peter Lavrih, ofm, CTS

CENA: 1.390 eur (pri udeležbi nad 40), če je udeležba manj kot 40 romarjev, se cena zviša za 50 eur. Birmanci, ki so prejeli zakrament birme v letu 2024 in 2025 imajo 10 % popust.

V ceno je vključeno: letalske vozovnice in letališke takse (ki se do odhoda lahko spremenijo), avtobusni prevozi do letališča in nazaj ter po Sveti deželi, vstopnine kot so navedene v programu, polpenzijska namestitve.

V ceno ni vključeno: napitnine za strežno osebje v hotelih in šoferje: 30 eur na osebo, doplačilo za enoposteljno sobo - 140 eur. Zdravstveno in nezgodno zavarovanje (uredi vsak sam).

BIVANJE: v hotelih v Betlehemu in v Nazaretu, dvo/tro posteljne sobe - TWC, polpenzion.

NACIN PLAČILA: po prejemu vaše prijave vam pošljemo podatke za plačilo

prvega dela 500 eur, ostanek plačila 15 dni pred odhodom.

MOŽNOSTI PRIJAVE (obvezna je pisna prijava): s spletno prijavnico na spletni strani Komisariata: www.sveta-dezela.si, s prijavnico, ki vam jo pošljemo po e-pošti ali navadni pošti.

Prijave sprejemamo takoj, najpozneje do 1. oktobra 2025 (če bo še prostor).

Pomembno!

Potrebujete veljaven potni list (do izteka veljavnosti vsaj še 6 mesecev).

Od 1. januarja 2025 morajo imeti vsi potniki za Izrael pred začetkom potovanja veljaven vizum ali dovoljenje ETA-IL. Obrazec za vizum najdete in izpolnite na naslednji povezavi, ki jo kopirano vnesete v brskalnik (če se ne pokaže spletna stran v slovenščini, je možnost zamenjave jezika). Vstop v Izrael | Stran Podrobnosti o prijavi 1. V primeru težav nam pišite ali nas pokličite.

NAVODILA za romanje s potrebnimi informacijami boste dobili 2 tedna pred odhodom.

*Program pripravil
p. Peter Lavrih, ofm, CTS*

Sveta dežela - 27. december 2025

Romarski program za Sveto deželo
novo leto 2026
od 27. decembra 2025
do 3. januarja 2026

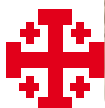
Zakaj ne bi enkrat silvestrovanja in Novega leta doživeli drugače kot običajno? V božičnih počitnicah je romanje v toplo in sončno Sveto deželo pravo duhovno doživetje! Romanje tudi za tiste, ki še niso našli svojega življenjskega spremljevalca.

PROGRAM ROMANJA:

1. dan, sobota, 27. 12.: polet z bližnjega letališča do Tel Aviva, vožnja do hotela v BETLEHEMU, večerja in nočitev.

2. dan, nedelja, 28. 12.: JERUZALEM – znotraj vrat Jeruzalema, praznovanje Velike noči, Božji grob, Kalvarija, Zid žalovanja, stari del mesta, križev pot - Via Dolorosa, sveta maša. V glavnem peš hoja. Povratek v Betlehem, večerja in nočitev.

3. dan, ponedeljek, 29. 12.: ODHOD V GALILEJO – Jafa - sv. Peter, Hajfa, Karmel - Stella Maris, Muhraka, Nazaret - mesto Jezusove mladosti in Marijinega oznanjenja, sveta maša. Namestitve v Nazaretu za 2 noči, večerja in nočitev.

4. dan, torek, 30. 12.: GALILEJSKO JEZERO – obisk krajev ob jezeru, kjer je Jezus učil in delal čudeže: gora Blagrov, Tabga, Mensa Domini, Kana Galilejska idr., sveta maša, prevoz v Nazaret, večerja in nočitev.

5. dan, sredo 31. 12.: GORA TABOR – Jezusovo spremenjenje. Odhod proti Mrtvem morju: kraj Jezusovega krsta ob Jordanu, Jeriha, najstarejše in najnižje

ležeče utrjeno mesto na svetu; Qumran, kraj mrtvomorskih rokopisov, kopanje v Mrtvem morju, namestitev v Betlehemu za 3 noči. Sledi silvestrska večerja in družabni večer – silvestrovanje.

6. dan, četrtek, 1. 1. 2026: BETLEHEM – praznovanje božične skrivnosti v Betlehemu: votlina rojstva, mlečna votlina, patriske poljane, sveta maša. Popoldne obisk rojstnega kraja sv. Janeza Krstnika – Ein Karem, srečanje Marije in Elizabete. Vrnitev v Betlehem, večerja in nočitev.

7. dan, petek, 2. 1.: OLJSKA GORA in dogodki, ki so vezani na Jezusovo trpljenje – Getsemani, Votlina izdajstva, Dominus flevit, Očenaš, Vnebohod, Betfage, Gallicantu – sv. Peter, sveta maša. Vrnitev v Betlehem, večerja in nočitev.

8. dan, sobota 3. 1.: sklepna sveta maša v dvorani zadnje večerje. Odhod na letališče in polet v domovino.

Darovi za Sveto deželo (april – maj 2025) SKUPAJ 910 €

- 10 € Stojan Kravos
- 30 € Mira Škufca Lukman, Marija Jeretina
- 40 € Metka Potočnik, Alenka Bahovec, Gašper Blažič
- 50 € Martina Hozjan, Alojzija Munda, Antonija Zadnikar, NN
- 60 € Vlasta Globevnik, Nika Beravs
- 100 € Marija Kolar, Martin Retelj, Branka Rotar Pance, Slavica Kuželj

CENA: 1.390 eur (pri zasedbi 30 mest ali več), če je udeležba manj kot 40 romarjev, se cena zviša za 90 eur.

V ceno je vključeno: letalske vozovnice in letališke takse (ki se do odhoda lahko spremenijo), avtobusni prevozi do letališča in nazaj ter po Sveti deželi, vstopnine kot so navedene v programu, polpenzijska namestitve.

V ceno ni vključeno: napitnine za strežno osebje v hotelih in šoferje: 30 eur na osebo, doplačilo za enoposteljno sobo - 160 eur. Zdravstveno in nezgodno zavarovanje (uredi vsak sam).

BIVANJE: v hotelih v Betlehemu in v Nazaretu, dvo/tro posteljne sobe - TWC, polpenzion.

NACIN PLAČILA: po prejemu vaše prijave vam pošljemo podatke za plačilo prvega dela 500 eur, ostanek plačila 15 dni pred odhodom.

MOŽNOSTI PRIJAVE (obvezna je pisna prijava): s spletno prijavnico na spletni strani Komisariata: www.sveta-dezela.si

-dezela.si, s prijavnico, ki vam jo pošljemo po e-pošti ali navadni pošti.

Prijave sprejemamo takoj oz. do zasedbe mest, najpozneje do 30. oktobra 2025.

Pomembno!

Potrebujete veljaven potni list (do izteka veljavnosti vsaj še 6 mesecev).

Od 1. januarja 2025 morajo imeti vsi potniki za Izrael pred začetkom potovanja veljaven vizum ali dovoljenje ETA-IL. Obrazec za vizum najdete in izpolnite na naslednji povezavi, ki jo kopirano vnesete v brskalnik (če se ne pokaže spletna stran v slovenščini, je možnost zamenjave jezika).

Vstop v Izrael | Stran Podrobnosti o prijavi 1. V primeru težav nam pišite ali nas pokličite.

NAVODILA za romanje s potrebnimi informacijami boste dobili 2 tedna pred odhodom.

Program pripravil in romanje vodi
p. Peter Lavrih, ofm, CTS

PRIJAVE po pošti, telefonu, na spletu ali e-pošti:
DRUŠTVO PRIJATELJEV SVETE DEŽELE V SLOVENIJI
Tržaška 85, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA
Telefon: 01 24 44 250, GSM: 041 669 134
www.sveta-dezela.si
komisariat@rkcs.si

Pri prijavi vedno oddajte podatke:
priimek in ime, rojstni datum, naslov,
številka osebne dokumenta, e-naslov in telefon

Pozabljene spretnosti

Zelenjavna omaka
za mrzle zimske dni

V juliju in avgustu se naši vrtovi šibijo od dozorelega paradižnika, paprik vseh barv, jajčevcev, bučk,...

Ce imamo viška teh pridelkov, lahko skuhamo omako, ki nam bo v turobnih zimskih dneh pričarala okus poletja na naših krožnikih. Posebej jo bomo veselili takrat, ko želimo na hitro pripraviti kosilo. Predlagam 2 načina priprave omake:

1. Na olivnem olju prepražimo čebulo in dodamo na koščke narezane paprike, jajčevce, bučke in olupljene paradižnike (če svež paradižnik za kratek čas potopimo v vrelo vodo, bomo kožico zlahka odstranili). Za boljši okus po želji dodamo korenje, česen, lovorjev list, sladko papriko v prahu, timijan, peteršilj... in na koncu še baziliko.

2. V namaščen pekač naložimo na večje kose narezano zelenjavo in zelišča (zgoraj opisano), pokapljamo z olivnim oljem in pečemo v pečici 1 uro na 180°C.

Ko se termično obdelana zelenjava ohladi, jo pretlačimo z mešalnikom. Omako po okusu dosolimo in še vročo nalijemo v čiste, sterilizirane steklene kozarčke. Potem jih naložimo na pekač, v katerega smo natočili vodo in na 140 °C steriliziramo 20 minut v pečici, kjer jih pustimo, dokler se ne ohladijo, najbolje kar čez noč.

Pripravljeno omako lahko uporabimo kot preliv za testenine, dobrodošla bo tudi v rižotah, enolončnicah in celo kot namaz na kruhu. V hladnem in temnem prostoru nas bo počakala še celo leto, v zimskih mesecih pa bo dragocen vir vitaminov in spominov na sončno poletje.

Bog žegnaj.

Mateja Trajbarič OFS

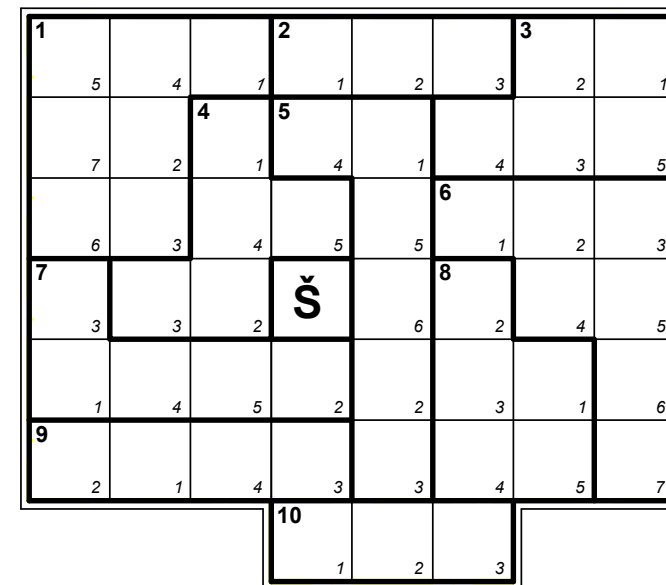
Nagradni mozaik

S pomočjo opisov in podanih črkovnih skupin poiščite iskane besede in jih vpišite v polja, levo zgoraj oštevilčena od 1 do 10. Črke posameznih besed vpisujete v takem vrstnem redu, kot zahtevajo številke v desnih spodnjih vogalih polj. Ob pravilni rešitvi boste v vodoravnih vrstah (skupaj z že vpisano črko) prebrali odlomek iz knjige psalmov.

Sestavil: Matej Pavlič

1. nadomestek,
2. tla,
3. skupek zgoščenih vodnih hlapov (višje) v ozračju,
4. naselje nad Sorico
(iz enakih črk kot Dejan),
5. pokrajina v stari Grčiji,
6. svet ob reki, jezeru, morju,
7. afriška virusna infekcijska
mrzlica,
8. italijanski slikar
(Bernardo, 1280–1348),
9. viseča živalska ustnica,
10. zdravilo.

AD – DA – DA – DID – DO
– EBO – GAT – JE – LA – LA –
LAK – LEK – NJE – OB – OB –
PA – POD – REŽ – RI – RO – SU

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi:

**KO POIDEJO DRVA, UGASNE OGENJ,
KO NI PODPIHOVALCA, PRENEHA PREPIR.**

Na uredništvo ste poslali 12 pravih odgovorov. Hvaležni smo vam za vaše vztrajno sodelovanje. Tokratni nagradjenci so:

1. nagrada: Ester Srdarev, Brodarjev trg 13, SI-1120 Ljubljana
2. nagrada: Olga Razpotnik, Kresnice 1a, SI-1281 Kresnice
3. nagrada: Naslov prejemnika je v uredništvu.

Rešitve pošljite na **NOVI NASLOV** uredništva Brata Frančiška (Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana) do 10. avgusta 2025. Čakajo vas naslednje nagrade:

1. nagrada: Christian Gostečnik OFM: Inovativna relacijska družinska terapija
2. nagrada: Zadnja številka revije Magnificat;
3. nagrada: CD Hvalnice in večernice

Christian Gostečnik OFM PRVIH 1000 DNI

V prvih tisoč dneh, natančneje vse od spočetja, prek 270 dni nosečnosti in do konca drugega leta otrokove starosti, se izoblikujejo otrokovi možgani, in sicer na osnovi odnosa s starši. Zato je tudi družinsko okolje, v katero je otrok rojen, ključno za razvoj sicer zelo ranljivih ter izjemno susceptibilnih in sugestibilnih otrokovih možganskih struktur, ki dozori v ravno v tem najpomembnejšem obdobju otrokovega razvoja.

format 14 × 20 cm
trda vezava
obseg 384 strani
cena 22 €

Monografije FDI - 26

Christian Gostečnik OFM

razvoj otrokovih možganov razlike med spoloma
starševska ljubezen najzgodnejši meseci razvoja
podlaga za ves nadaljnji razvoj odrasla intima

Prvih 1000 dni

Predstavljeno lahko naročite na naslovu: **Založba Brat Frančišek**
Prešernov trg 4; 1000 Ljubljana; telefon: 01 24 29 314; e-mail: zbf@ofm.si
www.ofm.si/zbf

